

Ked' trúba vydáva neistý zvuk

63-0114, Phoenix, AZ
(A TRUMPET GIVES AN UNCERTAIN SOUND)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať rás prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Keď trúba vydáva neistý zvuk

(A TRUMPET GIVES AN UNCERTAIN SOUND)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v pondelok večer 14.1.1963 vo Phoenix, AZ

¹ Ďakujem veľmi pekne, brat. Je to veľké privilegium byť tu dnes večer v tomto kresťanskom zhromaždení tu v tejto ľadovej krajine. Pred chvíľou som volal ku nám domov a tam na severe je okolo desať stupňov teplejšie ako tu. Asi som to tu so sebou priniesol. Poponáhľam sa a rýchlo sa vrátim. Všetky rastliny tu mrznú. Čo si o tom myslíš, Creechy? [Brat hovorí, „Je tu naozaj chladno.“] Istotne je.

Som tak rád, že sa mi dnes večer podarilo stretnúť s týmto milým pastorom a že môžem vidieť vás, ľudí. Prišiel som len pred chvíľou. Prišiel som z Tucsonu, kde som musel dnes ísť. Včera večer som tam išiel a dorazil som do Tucsonu asi o pol tretej dnes ráno. A potom som bol až tam a odišiel som na pár minút... No, dostal som sa... Som tu asi hodinu a pol, odhadujem, že asi tak nejak. A tak, nemal som veľa času na spánok, tak sa tu pokúsím nezaspať. Ale sme radi, že tu môžeme byť.

Tento malý chlapec, ktorý sa tu hral s týmito mikrofónmi tuto... Sadol som si tam dozadu na jednu z detských stoličiek. Ten malý chlapec prišiel a pozrel na mňa smutným pohľadom. Povedal som, „My, všetky deti tu môžeme sedieť spolu, nie?“ Istotne mám rád tie malé deti.

² A je to... je to naozaj príjemné byť tu dnes večer a vidieť, ako tu stojí toto publikum ľudí. A ja... spolieham sa, že brat Williams vám povedal o... a brat Rose tu, o nadchádzajúcej konferencii. Hádám ste s tým všetci oboznámení, aby ste boli hneď v Ramade – konferencia obchodníkov. A očakávame, že tam budeme mať skvelý čas. Brat Velmer Gardner, výborný energický rečník, a ďalší kazatelia – Oral Roberts a mnohí ďalší – tam budú. A očakávame chválebný čas s Pánom.

Dúfam, že niekedy v tých časoch nám tam dovoľia mať zhromaždenia s uzdravovaním. Rád by som sa tam stretol s bratom Oralom. Tak veru. Nebolo by to skvelé? Bolo by to naozaj prelomové, nie je tak? Zhromaždenie s uzdravovaním v Ramade – to by bolo nádherné. Sme... A tak môžeme to urobiť, viete. Pán nám to môže poskytnúť, aby sme tam mohli mať zhromaždenie s uzdravovaním.

Budeme teraz chodiť zo zboru do zboru a rozširovať dobrú novinu a stretávať sa jeden s druhým a mať obecnstvo v rôznych zboroch. To je to, čomu veríme, že sme jedno v Kristovi.

³ Nedávno som hovoril s jedným lekárom. Chystám sa odísť do zahraničia, a na to musíte podstúpiť telesnú prehliadku. A tak ma čakala tá prehliadka. A dal ma na jednu z tých vln... (nepýtajte sa ma, ako sa to volá), a našiel tam niečo zvláštne. A vrátil sa a nerozumel tomu, tak si zavolať radu doktorov a jednoducho to nechápal. Povedal, „Nikdy predtým som to nevidel.“ A tak mi ukázal obrázok toho, ako keď máte vedomie a potom máte podvedomie, oni sú od seba naširoko vzdialené. Ale u mňa si všimol, že to bolo všetko spolu. Povedal, „Ste nejaký divný chlapík.“

Povedal som, „Vždy som to o sebe hovoril a všetci to vedia.“

Povedal, „Nikdy predtým sme to nevideli.“ A tak mi o tom musel povedať.

A ja som povedal, „Nuž,“ povedal som, „viete, myslím si, že keď nás tvorí náš dobrý Pán, každého z nás stvorí trochu inak. Nevyzeráme jeden ako druhý a tak... Niekedy sa dokonca ani nesprávame jeden ako druhý. Ale On má Svoj spôsob, ako tvorí veci. My sa len dostaneme do Jeho veľkého tvoriaceho stroja, zostávame tam a On nás formuje, ako chce, aby sme boli.“

A ja viem, že každý by chcel byť čokoľvek, len nie to, čím práve je. To jediné, po čom môžeme všetci túžiť... Po tom, ako sme boli spasení a stali sme sa deťmi Božími, to jediné, čo môžeme chcieť, je každým dňom kráčať bližšie s Ním. To je to, po čom túžime, to veľké obecnstvo. Aké je to nádherné! Pozastavili ste sa niekedy nad tým, čo by sme robili, ak by sme to nemali? Čo... ak by v nás nespočívala tá veľká nádej, čo by sme robili?

⁴ V jednom zo zborov som hovoril... Najprv na jednom mieste, potom na druhom a okolo celej krajiny niečo poznamenám – niekedy si myslím, že to v tom zbore už opakujem. Ale vychádzal som z budovy, keď som mal trochu divný pocit ohľadom týchto ľudí dnes, ktorí tam majú nejaký nový tanec, hovoria tomu twist alebo niečo také. A povedal som, „Neviem, čo to len spôsobuje, že tí ľudia chcú tak krútiť nohami a tak sa správať.“

A tak, bol jeden chlapík, asi dvadsaťšesť-dvadsaťsedemročný, s ktorým som sa tam vzadu stretol, a on povedal, „Môžete na chvíľu, pán Branham?“

Povedal som, „Áno, pane?“

On povedal, „Vieš, ty tomu jednoducho nerozumieš.“

Povedal som, „Dúfam, že ani nikdy nebudem.“

A tak on povedal, „Vidíš,“ povedal, „rozumiem, čo sa snažíš povedať.“ Povedal, „Ty máš päťdesiat rokov. Ak by si bol v mojom veku, bolo by to niečo iné.“

Povedal som, „Počkaj na chvíľu.“ Povedal som, „Ja som kázal Evanjelium, keď som bol o desať rokov mladší ako ty. A stále verím tomu istému Evanjeliu. Našiel som niečo, čo mi dáva viacej radosti v službe Pánovi ako všetko ostatné, čo kdekoľvek dokáže diabol vytvoriť.“ Je to... dáva nám to uspokojenie.

⁵ Viete, Dávid raz povedal, „Ako jeleň túži po potoku vody, moja duša túži po Tebe, ó, Bože.“ A ak ste niekedy videli jedného z nich, keď je zranený... Možno sa ho zmocnili psi a vytrhli mu kúsok z boku alebo niečo a on krváca. A on... Ten pes ho vie vystopovať. On nie je ako človek a on môže loviť toho jeleňa bez ohľadu na to, či krváca alebo nie. A tak ten jediný spôsob... Ak ten jeleň krváca, ten jediný spôsob, ako môže kedy žiť, je, že sa dostane tam, kde sa nachádza voda. A ak sa niekedy môže dostať tam, kde je voda, tak bude tú vodu piť, to zastaví krvácanie a môže sa mu podariť uniknúť. Je celkom chytrý.

⁶ Ale teraz, viete si predstaviť jedného z nich, ako je tam zranený a krváca a jednoducho ako... so svojou malou zdvihnutou hlavou, a naplno využíva všetky zmysly, ktoré má, aby zistil, kde sa nachádza voda, jednoducho... Musí nájsť vodu, inak zahynie! Preňho je to otázka života a smrti. On je... používa každý kúsok zmyslov, ktoré má, snaží sa, túži, musí to nájsť.

No, to je ten spôsob, ako by sme aj my mali byť smädní po Bohu. Vidíte, „Ako jeleň túži po potoku vody, tak aj moja duša túži po Tebe, ó, Bože.“ Byť ukrytý niekde s Ním – túžba môjho srdca. A verím, že to je túžba každého jedného z nás, čo tu dnes večer sme.

⁷ A tak, večer čo večer.... A rád vidím všetky tieto tváre, niekedy ich vidíte na jednom mieste, potom idete inde a vidíte ich tam. Mám to rád. Preukazujete tým svoje obecenstvo a vyjadrujete, prečo tu ste. Ó! Istotne by som tu vo Phoenixe rád videl staromódne prebudenie. Ó! To slovo „Phoenix“ ma rozochvievalo od prvého razu, čo som o ňom čítal – Phoenix, Arizona. Odkedy som bol malým chlapcom, som po tom túžil, že čo ak by som sa niekedy mohol dostať na to miesto – ak by som sa len niekedy mohol dostať do Phoenixu! A teraz, keď to vidím, keď tu

teraz sme, tak ho tu nachádzame hlboko v hriechu, ako aj všetky ostatné miesta – prichádzajú sem turisti, pijú, popíjajú, nemorálnosť a všetko možné, je tu toho plno.

Ale jednako uprostred všetkého toho tu môžete nájsť skutočné klenoty, ktoré tu Boh umiestnil do tejto púšte, ktoré svietia na korune Božieho slávneho ľudu. A to je to, prečo som tu dnes večer, aby som sa tu zhromaždil s vami bratmi a s vami sestrami, aby sme sa snažili svietiť svetlom Pána Ježiša na druhých, aby mohli byť aj oni nájdení v tomto veľkom chaose. A mnohí z nich sú stále tam vonku. Ja som s tým spokojný. Ale stále má ešte prísť niečo iné a my musíme robiť všetko, čo môžeme, aby sme sa tam dostali, a žiť život, ktorý by odrážal Krista.

⁸ No, ešte predtým, ako prečítame malý úsek z Písma... Prišiel som sem tak neskoro, že som si počas piatich minút spísal pár poznámok. A federálny úrad dane z príjmu mi poslal vrátenú sumu, tak som tam musel ísť, lebo to malo byť opečiatkované. Myslím, že dokonca aj dnes. Ako som sa dostal do poštovej kancelárie, keď som tam prišiel, Billy povedal, „Bude lepšie, keď sa poponáhľáš.“ A tak tu...

Bolo tam s tými ľuďmi veľa opletačiek. Ó! Hovoria o spravodlivosti pred dverami súdnej budovy. Zaujímalo by ma, kde to je. Nikdy som to tak nevidel. A chceli, aby som zaplatil daň z príjmu za každý šek, ktorý mi dali za posledných päťdesiat rokov, aby som vyplatil dane z kampaní – ako neplatičstvo – 355 tisíc dolárov.

Povedal som, „To ma môžete rovno zastreliť.“ Ako by som to niekedy dokázal? Povedal som, „Ledva mám 55 centov.“ Povedal som, „Ako by som to kedy mohol urobiť?“ A ťahali ma päť rokov za nos.

⁹ Ľudia, ktorí vkladajú... My tu máme kampaň a ľudia – oni len vedia, že moje meno je William Branham – a urobia z toho šek na náklady. Kazatelia sa o to starajú. V živote som nezobral peniaze z obetí. A tak oni si zoberú... Ja dostávam plat z mojej cirkvi, sto dolárov za týždeň.

A táto obeť... Ale každý jeden, vidíte, ktorý vkladá... A na nasledujúce ráno, ten, ktorý bol riaditeľom finančného výboru, prišiel a povedal, „Brat Branham, musíte podpísať tieto šeky.“ A ja som ich len podpísal a on si ich založil. A všetko to tam prekontrolovali a ani jeden cent z toho som nepoužil pre seba. Ale keď som podpísal ten šek, oni povedali, že to je moje. Ľudia mi to dali, ale ja som to potom dal späť do cirkvi. Ó!

¹⁰ Najprv som sa cítil naozaj zle, ale potom som zistil, že každý človek v Biblii, ktorý kedy mal duchovný úrad pre Boha, mal problémy s

federálnou vládou. Choďte späť a overte si to. Tak veru. Mojžiš, Daniel, Ján Krstiteľ, Ježiš Kristus, všetci títo zomreli rukou federálnej vlády trestom smrti. Peter, Jakub, Ján Zjavovateľ, všetci... Každý... Všetci trpeli prenasledovanie. Prečo? Lebo je to trón satana. Vedeli ste o tom?

Či viete, že satan vzal Ježiša hore a ukázal Mu všetky kráľovstvá sveta počas jednej chvíle a povedal, „Oni sú moje. Robím si s nimi, čo sa mi zachce,“ vidíte. „A dám Ti ich, ak predo mnou padneš a budeš ma uctievať.“ A tak vidíte, komu oni patria? Nie je nám to príjemné, keď musíme takto zmýšľať o našej vlastnej krajine, ale tak to je.

A tak On povedal, Ježiš povedal, „Choď preč, satan.“ On vedel, že Sám sa stane dedičom v Miléniu. Vedel, že oni budú Jeho, keď... keď budú tieto krajiny pod vládou Božou, nastane Milénium.

Ale príde čas.

¹¹ Oni majú OSN a Ligu národov a všetko to, aby priviedli pokoj. Ale pokiaľ je nad tým satan a politika, čo sa len môže stať? Oni budú bojovať s takou istotou, ako že je svet. Ale príde čas, kedy budú zbrane odložené na hromadu, zaznie zaľukanie a začne svitať ráno večné a jasné – náš Kráľ zaujme Svoj trón. Ó, bude tam spev, bude tam krik. A bude tam jedna vlajka, jeden ľud, jeden národ, ktorý bude hovoriť jedným jazykom – tým nebeským. Amen! Túžim po tom čase a tlačím sa k tej víťaznej odmene a dôverujem Bohu, že jedného dňa, keď to bude dokonané, budem môcť povedať... Budem Ho môcť počuť povedať, „Pod' sem vyššie.“

¹² Som tu dnes večer vo Phoenixe v Mene Pánovom. Nesnažím sa vysvetliť to, čo sa stalo. Mnohí z vás si tu môžu vziať pásky, určite si zoberte tú s názvom, „Aký je čas, Pane?“, predtým, ako som odišiel domov. Som sem poslaný skrze videnie. Nevieť prečo. No, ja ne... nie som predavač pásoč a nesnažím sa dávať na tie veci dôraz. My to rozumieme a rozširujeme pásky po celom svete, ide to až do džunglí a všade možne. Majú tam niečo malé, čo si vložia do uší a počúvajú. A môžu to zaznamenať na pásku a stáť tam a preložiť to priamo do svojho jazyka. A ide to okolo celého sveta.

¹³ A... ale raz som kázal jednu, ktorá sa volala, „Aký je čas, Pane?“ alebo „Je toto Ten Čas, Pane?“ - nejaké... V sobotu večer pred tromi týždňami v zbere, potom, ako... Po celý svoj život som vídaval videnia. Ale nikdy predtým v živote som nič takéto nezažil. No, ja neviem, čo to je. Ja som len tu. Ale On ma sem poslal. Nevieť, čo to znamená. Ja jednoducho.... Ja tu len som a... aby som bol čestný a

úprimný. To je ten jediný spôsob, akým sa niekam s Bohom dostaneme, tým, že budeme úprimní, pretože... Človek to bude vedieť. Boh vie na počiatku, či taký ste alebo nie. A človek to tiež bude vedieť, lebo...

Raz bol jeden človek, ktorý sa snažil prorokovať, a Boh povedal... alebo ten skutočný prorok mu povedal, „Pamätajte na toto. Pred nami boli proroci. Prorok sa pozná podľa toho, či sa jeho proroctvo vyplní.“ A tak bude lepšie, ak sa uistíme o tom, že vieme, že Boh to tak povedal, pred tým, ako o tom budeme niečo hovoriť. Byť čestný a úprimný.

¹⁴ Skloňme teraz na chvíľu naše hlavy do modlitby. Dajme teraz nabok všetky starosti, aspoň na týchto pár minút. Zaujímalo by ma, či... v tejto milej skupine ľudí, ktorá tu dnes večer je, viem, že tu sedia klenoty, pre ktoré si raz Ježiš príde a zobudí ich z prachu.

A môžu tu byť aj nejakí, ktorí si nie sú istí, či tam budú alebo nie. Možno máte potrebu na niečo iné. Ak je dnes večer v tvojom živote nejaká potreba, nech je teraz daná Bohu na známosť tým, že zodvihneš svoju ruku a povieš, „Bože, Ty vieš, čo ja potrebujem, a požehnaj ma. Som chorý, potrebujem uzdravenie. Som tvrdohlavý. Potrebujem sa vrátiť do obecenstva. Chcem sa navrátiť. Zblúdil som. Vraciam sa. Chcem, aby si mi Ty dnes večer pomohol sa vrátiť.“ Nech vás Boh zehná.

¹⁵ Nebeský Otče, teraz, ako pristupujeme k Tvojmu trónu skrze krv – lebo keď Áron pristúpil k trónu milosti, najprv vzal do ruky krv a tak išiel vpred – a my dnes večer skrze vieru prijímame Krv Pána Ježiša; a smelo kráčame smerom k trónu Božiemu, vediac, že mám to právo pristúpiť – nie v našej vlastnej spravodlivosti, ale v tej Jeho. Tá Krv reprezentuje naše očistenie. A ja sa modlím, nebeský Otče, aby si nám udelil našu žiadosť. Najprv by som chcel poprosiť, aby si k nám bol milostivý a odpustil nám všetky naše prestúpenia, ako vyznávame svoje chyby a naše malé omyly, naše tajné hriechy alebo naše neznáme hriechy. A tiež ako kazatelia vyznávame, tým, že sme kňazi, vyznávame hriechy ľudí. Spolu, Pane, obstojíme. Milujeme ľudí. Cítim sa ako Mojžiš, kedy sa postavil do medzery, aby udržal Tvoj ľud pred hnevom Božím. Čo za príklad spravodlivosti Krista to bol, kedy sa Sám Kristus postavil do medzery, aby zachránil ľudstvo!

¹⁶ Otče, my, ako služobníci s Jeho Duchom, každý kresťan tu dnes večer, ktorý vyznáva, že je hriešnik – Bože, buď im milostivý. Modlíme sa za chorých a tých, ktorí sú v potrebách, za tie drahé ruky – niektoré z nich sú staré, niektoré mladé a niektoré v strednom veku, zdvíhajú svoje ruky. Ty o tom vieš všetko, Pane. Modlíme sa, aby si odpovedal

podľa bohatstva Tvojej slávy. Nech sú tu dnes večer mnohí, Pane, ktorí odtiaľto odídu... ktorí sú chorí, nech odtiaľto odídu uzdravení. Udeje sa niečo, čo ani sami nedokážu vysvetliť, ale oni budú vedieť, že sú uzdravení.

Nech tí, ktorí sú zaťatí, nech odtiaľto odídu ospravedlnení, Pane, vediac, že sa navrátili a vzali Krista tam, kde Ho zanechali. Nech dajú veci do poriadku. Udeľ to, Pane, tí, ktorí tu nikdy neboli, aby našli tú vzácnu slobodu, vediac, že sú voľní a sú vyslobodení z klieťky. Žiadne ďalšie zaviazanie vecami tohto sveta a starosťami tohto života, ale slobodní v Kristovi. Udeľ to, Otče. Požehnaj všetkých tých, ktorí majú teraz nejakú potrebu, a požehnaj Tvoje Slovo a Tvojho služobníka, ako Ti vzdávame chválu. Prosíme o to v Mene Ježiša. Amen.

¹⁷ No, ak by sme teraz mohli prečítať text z Písma, alebo skôr Písmo pre text, 1. Korint'anom, 14. kapitola, 8. verš, takto je to napísané v 1. Korint'anom 14:8:

Alebo tiež keby trúba vydala neistý zvuk, kto sa bude chystať do boja?

Toto by stačilo ako text, na ktorý by som mohol kázať dva týždne od teraz, a jednako by sme to ani zďaleka neobsiahli. Na Slove je niečo, čo je inšpirované. Môžete neustále zostávať na tom jednom texte. Môžete to zviazať s celou Bibliu. Tak veru.

¹⁸ Raz sa ma jeden človek opýtal, povedal, „Ako môžeš vziať ten istý text...?“

Povedal som, „Ó! Môžeš z toho vziať kontext čohokoľvek.“ Zodvihol som malý trojlístok zo zeme a držal som ho. Ten človek tu dnes večer sedí a je z Tucsonu a boli sme spolu v Pasadene v Kalifornii. A povedal som, „Mohol by som vziať tento malý trojlístok a kázať o ňom dvadsaťpäť rokov – aký je ten život, ktorý sa v ňom nachádza; ako tie tri listy sú v jednote trojicou. A, ó, je tam tak veľa vecí, ktoré by sme o tom mohli povedať. A čo Písmo? Je to Božie Slovo. Je to večné. Malo to... nemá to konca. Ide to stále ďalej a ďalej. Je pre nás útočiskom.“

A tak dnes večer, chcem hovoriť o tomto: „Keď trúba vydáva neistý zvuk.“

¹⁹ Už len keď som o tom pred chvíľou premýšľal, keď som rozmýšľal o tej záležitosti s daňou z príjmu, pomyslel som si, „Sotva v dnešnej dobe existuje niečo, čo by bolo isté. Všetko má okolo seba takú

neistotu. A čokoľvek, čo nie je isté, nemôžete v to dôverovať.“ Nemôžete dôverovať čomukoľvek, čo nie je isté. Držte sa od toho preč, ak to nie je isté.

Ak máte obchod (a máme tu prítomných obchodníkov, možno sú mnohí z nich), ak podnikáš v niečom, čo nie je isté, tak do toho nebudete chcieť veľa investovať – lebo dividendy tam nie sú isté, a tie investície by vám veľa nevyniesli. A tak, ak ste správny, chytrý obchodník, tak počkáte a zistíte si, či máte nejaké peniaze, ktoré by ste mohli investovať, až dokiaľ nenájdete niečo, čo je isté, niečo, čo je spoľahlivé, niečo, od čoho by ste mohli závisieť. Pretože nechcete stratiť tú malú sumu peňazí, ktorú ste si našetrili, lebo tu je vaše živobytie, vy žijete zo sumy tých dividend, ktoré vám tá investícia vynesie. Nuž, musíte mať niečo, z čoho budete môcť žiť.

²⁰ A táto malá suma peňazí, ktorú ste si našetrili, vy si to nedáte do vrečka a nenecháte to tam, lebo zlodeji vám to ukradnú. Vidíte, tak sa to jednoducho nerobí. Ak to máte, tak to do niečoho investujete. A potom by ste sa mali uistiť, či je vaša investícia spoľahlivá. Ak neviete, tak do toho radšej vôbec nič nekladáte.

A tak biznis je dnes istotne postavený na chabých základoch. V podstate akýkoľvek biznis na svete je v krehkom stave, lebo celý svet je v krehkom stave. Nemôžete si dovoliť... „No, ja si našetrím čo najviac peňazí, aby som si niekde mohol postaviť nejaký malý dom.“ To je celkom háklivé. Istotne to tak je, lebo vláda by vám to behom jedného dňa mohla zhabať.

²¹ Ó, tie veci, ktoré spôsobujú, že celá naša demokracia je taká skorumpovaná, až je to naozaj všetko krehké!

Zvykli sme vkladať veľa dôvery do našej demokracie, čo si myslím, že je najlepšia forma vlády. Ale jednako je naša demokracia slabá, lebo sme... Tento národ, náš ľud, máme ústavu a táto ústava je náš základ. Ale jednako napriek tomu je naša ústava labilná, lebo bola už mnohokrát zlomená. Nedávno zosnulý pán Roosevelt narobil okolo toho rozruch. Takže vidíte, môže to byť zlomené. Nemôžete do toho vkladať veľa svojej dôvery.

Politika, ó! Aké to je chatrné! Ľudia sa len hádajú a hádajú a hádajú sa o politike. A susedia sú z toho celí mimo a... ľudia, ktorí boli raz dobrými priateľmi. Nejaký prezident povstane alebo niekto pôjde za šerifa alebo niečo; a ten druhý človek z opačnej politickej strany, tí sa tam len budú hádať, až im je z toho zle. Politika. A ja ne... Dúfam, že nikomu neraním pocity, ale myslím si, že celá tá vec je skazená. Tak

veru. A tak prečo by ste sa mali hádať a naťahovať ohľadom niečoho, čo jednako nie je na nič dobré? Tak veru. Je to hrozne zlé.

²² Niekto mi nedávno povedal, „Budeš na týchto voľbách hlasovať?“

Povedal som, „Ja som už hlasoval.“

On povedal, „Ó, tieto voľby?“

Povedal som, „Nuž, ja som hlasoval pre Ježiša.“ Povedal som, „Poviem ti takto. Pre mňa hlasovali dvaja ľudia.“ Povedal som, „Boh hlasoval pre mňa a diabol proti mne. A tak ja som hlasoval pre Boha, aby som dostal správny hlas.“ Závisí to od toho, kam vložíte svoj hlas, podľa toho dopadnete. A tak...

Všimnite si. Bolo to len nedávno, čo... aby som vám ukázal jedno malé miesto, a potom to môžeme nechať. V týchto posledných prezidentských voľbách, kedy to bolo jednoznačne dokázané v Chicagu a na mnohých rôznych miestach, že to boli stroje, ktoré tam dali hlasovať, a tak... Boli vopred pripravené jednou demokratickou stranou, a tak zakaždým, ako ste hlasovali za pána Nixona, dostal sa automaticky hlas tiež pre pána Kennedyho. Vtedy nemáte šancu. A je to dokázané!

²³ A počuli ste, ako nedávno Monitor zariadil výskum naprieč krajom od východu Mississippi. Pán Nixon dostal tieto hlasy štyri ku jednej. Ako môže človek vyhrať? Ak by to bol pán Kennedy, bolo by to tak isto. Ja nestojím za žiadnou stranou. Moja strana je v nebi a s nimi stojím priamo dnes večer. Sedíme v ponebeských miestach a rozprávame o našom Kráľovi.

Ale vidíte, snažím sa vám povedať tieto veci, že zem sa trasie. Existuje... nemôžete v nich vkladať žiadnu dôveru. Oni sú neistí. A čokoľvek, čo je neisté, radšej by som to vynechal. Nemám rád tú negatívnu vec. Nerád sa miešam do toho negatívneho; mám to rád pozitívne, byť na tej pozitívnej strane.

²⁴ No, domáci život sa stal neistým. Viete, nedávno som v jednom zo žurnálov videl článok, kde sa písalo, že počet amerických rozvodov je vyšší ako v akomkoľvek inom národe na svete. A my sme údajne náboženským národom. Tak veru, môže to byť pravda, že náboženský; ale nie je to ten správny druh, vidíte. Náboženstvo je len pokrývka. Ťažko povedať, z čoho robíme našu pokrývku. Adam sa pokúsil niečo z tých figových listov vytvoriť, ale to nefungovalo. Všetko to zlyhávalo, keď musel vyjsť, aby stretol Boha. A tak náboženstvo s tým vôbec

nejde. Ale mohli by ste si myslieť, že pomer našich rozvodov je väčší ako zvyšok krajín – pomer našich rozvodov? Bežne nachádzame nemorálnosť v našich domovoch.

²⁵ Bolo to zarážajúce zistiť, že veľké percento výskumu krajiny v... Myslím, že to bolo v Ohiu a že ten výskum bol vykonaný na kresťanoch, a bolo to dosť znepokojujúce, aké percento z nich dokonca ani nechodili do cirkvi. A potom asi 80% z tých, ktorí chodili do cirkvi, ani nevedeli, prečo tam vlastne chodia. Nevedia, prečo tam chodia. Jednoducho len chodia do cirkvi.

„Prečo tam chodíš?“

„Nuž, matka nás tam brávala, keď som bol dieťa, tak v tom pokračujeme.“

A potom bolo ďalšie percento, ktorí povedali, že tam chodili len preto, aby sa stretli so susedmi a trochu sa pohovárali. Ó, je to znepokojujúce! Niet sa čo diviť, že bežný domáci život je preč. Akákoľvek domácnosť, ktorá nie je stabilná... Akákoľvek žena, ktorá sa snaží vydať za muža, a nie je si ním istá, urobí lepšie, ak ho nechá tak. A ktorýkoľvek muž, ktorý si vezme ženu, a nie je si istý, urobí lepšie, ak ju nechá tak. Musíte si to premodliť, až dokiaľ vám Boh nedá odpoveď. A potom to, čo Boh zlučuje, nech nikto neoddeľuje. Ale my... najprv si to musíme premodliť. Áno.

²⁶ No, teraz zisťujeme, že sme sa snažili obrátiť svet prostredníctvom vzdelávacieho programu a jediné, čo z toho bolo, bol zmätok. Nemôžete obrátiť svet ku Kristovi skrze vzdelanie. Vzdelanie ich odrádza od Boha viac, ako ich to k Bohu priťahuje, lebo sa snažia myslieť si, že sú chytřejší a vedia viac ako niekto iný. Napriek tomu, ako je vzdelanie dobré, Kristus nikdy nepoveril Svoju cirkev na to, aby vzdelávala svet. Nikdy sa nesnažil robiť semináre, aby niekoho vzdelal. Nikdy nerobil to, že... Aj keď boli dobré, On im nikdy nepovedal, aby išli a stavali nemocnice. To je v poriadku. Ale práca cirkvi je kázať Evanjelium. „Chodte do celého sveta, kážte Evanjelium každému stvoreniu,“ vidíte. Ale čokoľvek, čo je od toho odlišné, sa čoskoro rozpadne, lebo je to mimo programu Božieho.

²⁷ Národný život je plný neistoty, celý svet je sám osebe neistý. My jednoducho žijeme na mieste, kde má celý svet nervové zrútenie, vyzerá to tak a celé sa to trasie... každý národ, každý jeden. Jeden sa bojí toho druhého. A hovoria o mieri.

Raz bol jeden čas, keď povedali, „Ó, keď budeme bojovať v 1. svetovej vojne, tak všetci naši muži tam budú musieť ísť a to dá do

poriadku všetky nepokoje.“ No, ani sa nestihol vo vzduchu rozpustiť prach z delostreľby a už prišla ďalšia vojna. A potom tam mali Ligu národov, ktorá mala dozeráť na svet. Ale prepadlo to. A teraz majú OSN a to je to isté. Zlyháva to. Nič na tom nie je. Všetko je nestále – národný život, politický život, hlasovacie stroje. Ó! Oni sú jednoducho... všetko je to celé chatrné.

²⁸ No, teraz to chcem trochu viac vyjasniť, ak ma rozumiete. Cirkevný život je celý zatrasený a neistý. No, to je presne to, o čom hovoril Pavol. To je to, čo myslel, ak bude trúba vydávať neistý zvuk. Cirkevný život je otrasený. Ľudia ledva vedia, čo majú robiť. Túlajú sa z cirkvi do cirkvi, snažia sa zistiť, čo je to správne – chodia hore dolu a zisťujú, čo sa má a čo je tá správna náuka.

A keď niekto príde, oni to vedia takmer do bodky vysvetliť, prečo je to ich vyznanie to správne. A tá prvá vec, čo zistíte, je, že v tom nájdú toľko porušení, až sa znovu snažia hľadať nejakú inú cirkev, a aké je ich vyznanie, náuka. Ó! Všetko toto. Zisťujeme, že sa kvôli týmto veciam úplne rozpadávame, v cirkvi sú stovky rôznych nariadení.

No, proti tomu nič nie je. To je len to, že oni môžu robiť iné veci, ktoré robia, ale z toho musí vyjsť aj niečo dobré.

²⁹ Ale vidíte, nemôžete dôverovať v to, keď hovoria, „Ja patrím k metodistickej spoločnosti cirkví a myslím, že som na tom dobre, lebo tam patrím,“ „Ja zase patrím do spoločnosti baptistov a myslím, že práve to je správne.“

Nemôžete to tak robiť. Nemôžete to robiť, dokonca ani keď poviete, že patríte do letničnej spoločnosti cirkví. Nemôžete to robiť. Nesmiete to robiť, lebo to tak nie je. Zisťujeme, že keď bola ustanovená naša prvá letničná spoločnosť, všeobecná rada, netrvalo dlho, dokiaľ sa začali odtiaľ oddeľovať a odtiaľ oddeľovať a boli tam problémy a náuky. A teraz sa na to kdekoľvek pozrite, vidíte? To len dokazuje, že je to celé neisté. Tí, ktorí majú dôveru len v organizáciu, to je neisté.

³⁰ No, teraz poviete, „Brat Branham, tu nás dostávaš do ošemetnej situácie. Maľuješ tu dosť tmavý obraz.“ A to je práve to, čo mám v úmysle robiť. Chcel som to urobiť. Urobil som to za tým účelom, aby som mohol povedať toto: existuje niečo isté? Áno! Je jedna vec, ktorá je istá. Ó, som tak rád, že je jedna vec, do ktorej môžete vložiť svoju dôveru a môžete si byť istí, že to je pravda. Ó, keď bude všetko ostatné preč, toto bude stáť. Ak si prečítate sv. Matúša 24:35, On tam povedal, „Nebo a zem pominú, ale moje slová nepominú.“ Boh má pevný základ.

³¹ Jeden starý chlapík raz povedal, čierny chlapík dolu z juhu... On si nosil Bibliu, ale nevedel čítať. Pýtali sa ho, „Prečo ju nosíš, Sam?“

On povedal, „Je to Svätá Biblia.“ Povedal, „Je to tam napísané.“ Povedal, „Verím tomu presne od obalu po obal a verím ešte aj v ten obal,“ povedal, „lebo je na tom napísané ‘Svätá Biblia’.“

A ten chlapík mu povedal, „Ale neveríš všetkému, čo tam je, nie?“

On povedal, „Ó, istotne verím.“

On povedal som, „To myslíš, že by si vykonal čokoľvek, čo by ti tá Biblia povedala, aby si urobil?“

„Tak veru,“ odpovedal.

On povedal, „Čo ak by Biblia povedala, aby Sam preskočil ten kamenný múr, ktorý tam stojí. Čo by si potom robil?“

On odpovedal, „Preskočil by som ho.“

On povedal, „No, ako by si sa cez ten múr dostal bez toho, že by tam bola diera?“

On povedal, „Ak by Biblia povedala, aby Sam preskočil, bola by tam diera, cez ktorú by sa Sam mohol dostať.“ A presne tak to je. Bola by tam diera. To jediné, čo musíte urobiť, je postaviť sa na Slovo Božie a Boh všetkému ostatnému urobí cestu. Ó, aký to je veľký základ!

³² Myslím, že v Lukášovi je povedané, myslím, že je to tam, že keď schádzal z hory, povedal Svojim učeníkom, „Čo hovoria ľudia, že Ja, Syn človeka, som?“

A jeden povedal, „Jeremiáš,“ a proroci, a tak ďalej.

A On povedal, „A čo vy hovoríte, že Ja som?“

A to bola tá chvíľa, keď Peter vypovedal to známe vyhlásenie, „Ty si Kristus, Syn živého Boha.“

On povedal, „Požehnaný si, Šimon, syn Jonášov: lebo telo a krv ti toto nezjavili, ale môj Otec, ktorý je v nebesiach, ti toto zjavil. A na tejto skale vybudujem Svoju cirkev; a brány pekla ju nepremôžu.“

Čo to potom bolo? Na zjavenej pravde Božieho Slova... Lebo, „Na počiatku bolo Slovo a to Slovo bolo u Boha a to Slovo bol Boh. A to Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami,“ a bolo to zjavené Petrovi, že to bolo Božie potvrdené Slovo. Amen!

To bol ten dôvod, prečo mohol povedať, „Kto ma môže obviňovať z hriechu? Kto ma môže obviňovať? Všetko, čo o Mne Slovo píše, som vykonal.“ Boh to potvrdil, že On bol Slovom. Ó, to je to. Boh zmanifestovaný. Slovo tak hovorí a potom to Boh činí skutočným, spôsobuje, že sa to deje a ukazuje to.

³³ Pred rokmi, keď povedali cirkvi, „Neexistuje nič také ako krst Duchom Svätým. Je to len emócia, do ktorej sa ľudia dopracujú.“ - ale tí, ktorí to prijali, vedeli, že to bolo pravdivé. Vedeli, že Boh bol skutočný. A bolo to dokázané, až dnes to letničné hnutie Božie naprieč krajom priviedlo viac ľudí ku Kristovi ako všetci tí ostatní.

Naše noviny 'Nedeľný návštevník' prednedávnom (tie katolícke noviny), hovorilo sa tam – myslím, že to bolo pred rokom alebo minulý rok – že katolícka cirkev zaznamenala iba pol milióna obrátených, keď letničná zaznamenala jeden a pol milióna. Amen!

³⁴ Čo to je? Tá vec rastie. Božie Slovo sa rozširuje. Akí vďační by sme mali byť. Je to až tak, že episkopáli, presbyteriáni, luteráni a všetci ostatní prichádzajú, aby z toho niečo mali.

Všimnite si, že v zhromaždeniach obchodníkov počujete, ako tam o rôznych hovoria – o episkopáloch, o luteránoch, o presbyteriánoch. No, len zriedka počujete, že by tam niečo robili letniční. Tak veru. Sú to všetci ostatní. Prečo to tak je? Oni videli slabosť v ich vyznaní a navrátili sa do Slova. Tam nachádzate základ, niečo, čo nemôže byť pohnuté, nachádzate tam, že Duch Svätý žije Svoj život v ľudských bytostiach, manifestuje Samého Seba svetlu. A to spôsobuje, že ľudia sú po ňom smädní – neotrasiteľné, nepochybné Slovo Božie, ktoré je zmanifestované v tom, že On sa potvrdzuje – Samé Slovo, ktoré je žité skrze ľudský život. Aká nádherná vec! Na tom nie je nič neisté! Môžete vidieť, kde Boh dal Svoje zaslúbenie, a hneď tam vidíte, ako sa zmanifestuje. Proroci o tom hovorili pred stovkami rokov a tu to vidíme, ako sa to vyplňa.

³⁵ Cez celú tú kritiku, cez všetky tie rozdiely, cez všetky vyznania, ako sa snažili zašliapať to Slovo Božie. Ako sa to len snažili nahradiť vzdelaním. Snažili sa hľadať náhrady, robiť denominácie. Priviedli samých seba do zmätku. A napriek všetkému tomu to Božie Slovo stojí a žiarí tak jasne, ako aj vždy stálo! Čím to je? Je to preto, že tá vec je istá. Boh povedal, „Oboje, aj nebo, aj zem pominú, ale moje slovo nepominie.“ A to je preto, lebo je to niečo, čo je isté.

Ak sa chcete ukotviť, ukotvíte to Slovo vo svojom srdci. Dávid povedal, že to ukryl vo svojom srdci, aby nehrešil. Napísal si to k svojej

posteli a priviazal ich k svojim rukám a všetko to, dal to Slovo vždy pred seba. To je ten spôsob. Neustále udržiajte svoju myseľ...

³⁶ Boh povedal Jozuovi, „Neobrcaj sa od toho napravo ani naľavo. A potom budú tvoje cesty prosperovať. Potom uspeješ.“ A keď sa celá cirkev zjednotí a oddelí od svojich vyznaní na základe Slova Božieho, potom cirkev uspeje. To bude tá vec, ktorá zastaví komunizmus.

Čo vytvorilo komunizmus? Práve to, čo... Pomyslite si, že keď komunizmus rozširoval svoju propagandu a neustále sa rozrastal o milióny ľudí a ľudia sa toho báli... Ten komunizmus sa vytratí a zahynie. Musí sa to tak stať. Komunizmus – môžu robiť toto, môžu robiť tamto. Verím, že Boh si to použije. Ale tak veru, presne tak, ako si použil Nabuchodonozora. On vyseká spolu s komunizmom všetok kúkol'. Ale to je... to je asi všetko.

Ale pozrite sa. Ten istý komunizmus bude mať svoj koniec. Komunizmus raz príde ku koncu.

³⁷ Ale Slovo Božie nemá žiaden koniec, lebo nemá ani začiatok. Amen! Je to spolu s Bohom večné. A ak ste ukotvení v Slove a to Slovo je ukotvené vo vás, tak ste spolu s tým Slovom veční. Amen. Ale tamto musí prísť do svojho konca. Všetky tie veci sú labilné. Bez ohľadu na to, aký veľký stĺp stavajú, on musí padnúť. Všetko, čo je proti Slovu a je v protiklade s Ním, bude musieť padnúť. Bude to musieť dať miesto niečomu inému, lebo Slovo víťazoslávne prichádza. Neexistuje nič, čo by to mohlo zastaviť. Boh tak povedal.

Keď to On hovorí, nebo a zemi pomínú, ale to nikdy nepominie. Ukryte to Slovo vo svojom srdci. Vezmite to Slovo a nechajte Ho rásť. Neustále Ho udržiajte vo svojej mysli, lebo ono nikdy nezlyhá. Božie Slovo nikdy nezlyhá, lebo On povedal, že nezlyhá. A tak chceme to tak nechať.

³⁸ No, Pavol povedal v Písmach, to... ako tréning vojaka – vojaka na určitý zvuk. No, vojak sa musí naučiť znenie svojho... svojej poľnice, vojenskej trúby. On nevie... musí vedieť, že keď tá trúba zatrúbi, či musia ísť vpred, alebo sa dať na ústup. Ale ak on nepozná ten rozdiel, čo by to bolo za popletenú armádu? Nepriateľ by takú skupinu vojakov jednoznačne porazil, lebo neboli dostatočne tréningovaní. Amen.

To je to, čo sa dnes deje s cirkvami. My sme... sú vytrénovaní na vyznaniach, sú navzájom odlišní. Musíme byť zjednotení. Musíme poznať tú trúbu.

„A tak čo je potom tá trúba?“ opýtajú sa.

Je to trúba Evanjelia. Slovo živého Boha je tou trúbou. Nič s tým nemiešajte. Nesnažte sa donútiť, aby niekto hral na francúzskej harfe a niekto zas trúbil na trúbe. Potom nikto nevie, čo robiť. Prináša to zamiešanie. Pavol hovoril o tréovaní človeka na zvuk. A presne podľa toho zvuku on vie, čo má robiť, lebo tá poľnica má určité príkazy od hlavného kapitána. A keď tá trúba zazneje, jeho armáda dokonale vie, na aké miesto majú postúpiť, a či sa majú utiahnuť, alebo sa obrátiť napravo alebo naľavo, presne podľa znenia tej trúby.

³⁹ No, armáda – vojna – vždy to bola vojna. Nikdy sme sa nepridali do cirkvi alebo neprišli do cirkvi, aby sme tu mali piknik. Musíme si uvedomiť, že prichádzame na bojové pole. Nikdy som sem neprišiel na to, aby ma ľudia ťapkali po chrbte a povedali, „Brat Branham, si skvelou osobou.“ Nie veru! Prišiel som sem so štítom na sebe. Na ťapkanie nepotrebujem štít. Prišiel som s prilbou a brnením. Prišiel som, aby som bojoval, bojoval za každý centimeter zeme. Boh povedal Jozuovi, „Každé jedno miesto, kde stúpi tvoja noha, to miesto ti dám.“ A tak stopy, kroky znamenajú vlastníctvo.

A keď sa cirkev dostáva do miesta, kde robí kompromis s vyznaniami a kompromis so Slovom, mám na mysli kompromis so svetom, potom prichádza o svoju pôdu. Ide späť.

⁴⁰ To, čo dnes večer potrebujeme, sú vojaci, ktorí vlastnia každé jedno Božské zaslúbenie Biblie, ktoré dal Boh cirkvi – celá zbroj Božia – a aby obstáli. To, čo potrebujeme, sú vojaci; nie na to, aby si obliekli uniformu kvôli módnemu sprievodu. Vždy to je iné. Keď sa človek alebo akýkoľvek iný národ...

V každej krajine máme špehov. Máme tu nemeckých špehov, máme tu anglických špehov. My máme svojich špehov v Anglicku. Čo sa oni snažia robiť? Snažia sa zistiť, čo sa materiál a čo za bombu majú tí druhí. FBI, takmer v každom národe. Sledujú, aby zistili... to je to, ako prežijú. Sledujú, aby videli, čo za bombu tí druhí majú; potom sa vrátia a urobia ešte niečo lepšie alebo urobia niečo, s čím môžu proti tomu bojovať. V krajine si ľudia medzi sebou nedôverujú, pretože... to len ukazuje, že národy sa trasú.

Anglicko by nás vyhodilo do vzduchu behom hodiny, ak by sme sa im vmiešali do cesty; alebo my by sme ich vyhodili do vzduchu. Stačí len, ak si niekto, kto je tam šéfom, trochu sem tam niečo vypije a už to ide.

⁴¹ Tu nedávno... keď počas vojny uvideli kus tovaru, ktorý bol vyrobený v Japonsku, tak to šmarili na zem a vlastenecky sa tam prechádzali. A teraz za to zaplatíte väčšiu sumu ako za čokoľvek, čo si môžete v krajine kúpiť. Čo sa stalo? Či to preplatí životy tých chlapcov, ktorí tam zomreli? Istotne nie.

Čo to je? Je mi jedno, ako bojujete o tieto materiálne veci, idete... Nič to nebude znamenať. Bude to otrasené. Ale je jeden boj, do ktorého sa môžete dostať a získať územie, ktoré od vás nikdy nebude odňaté. A to je ten zvuk trúby Evanjelia Božieho Slova a budete vlastniť dary a zaslúbenia, ktoré On dal Svojej cirkvi. Istotne to tak je. A teraz zisťujeme... zisťujeme, že táto trúba zneje...

⁴² No, každý národ sa snaží ozbrojiť svojich mužov s tou najlepšou obranou, akú môžu mať. No, niekedy zisťujeme, že tieto brnenia sa nenosia len tak ľahko. Mal som brata (hovorili mu „Rookie“), ktorý tam išiel, a tá armáda mu dala na chrbát štyridsaťkilový ruksak. A to bolo asi toľko, koľko sám vážil. Dali mu lopatu, aby s ňou kopal jamy, pušku a kopolu ručných granátov, a, ó, nikdy som nevidel taký ruksak. Ten úbohý chlapík sa ledva vedel hýbať. A vzali ho dolu cestou na osemkilometrovú cestu pešo. Zdalo sa, že ho to zabije.

On povedal, „Načo je tento nezmysel? Čo mám robiť s touto veľkou starou prilbou?“

No, pozrite sa teraz. Armáda vie, že raz to bude potrebovať.

„Načo mi je táto palica, keď chodím po ceste?“

Bude lepšie, ak si ju zvykneš používať. Mohol by si ju potrebovať. Vláda nezavedie tieto veci, ak by nevedela, že tieto veci budete potrebovať použiť. Musíte sa na to trénovať. Oni nachádzajú tie najlepšie veci, ktoré môžu nájsť, aby vás s tým ochránili, lebo majú záujem o národ. Majú záujem o to, aby ste boli opevnení s tým najlepším, s čím môžete, mimo všetkých tých guliek. Vždy to tak bolo. Začalo sa to v záhrade Eden. A Boh trénuje Svoju cirkev a...

⁴³ Viete, my sa vždy budeme musieť zlepšovať. No, tie staré lietadlá, ktoré sme zvykli používať v 1. svetovej vojne, v 2. svetovej vojne, tie klopné letúne v povetrí už boli preč, keď priniesli tieto veľké super-lietadlá, ktoré majú. Oni neboli ničím. A teraz tie, ktoré práve používali v poslednej vojne, tiež už boli teraz zastarané. Už ich viac nepotrebujú. Majú stíhačky. A vždy sa snažite vylepšiť, aby ste si vylepšili svoju obranu.

Ale viete čo? Boh sa nemusí zlepšovať. Boh dáva Svojim deťom, Svojim vojakom, to najlepšie, čo im môže dať. A keď im to dáva, čo im to dáva? On im dáva Svoje Slovo zo záhrady Eden a človek sa musí opevniť poza Slovo Božie a potom ho nemôže žiaden diabol dostať. Zostávajúte v Slove!

⁴⁴ No, ten nepriateľský špeh, satan, sa snažil zistiť, čo má urobiť, aby sa do toho vedel vkradnúť. A tak on vedel, že nebude môcť len tak vyjsť a povedať jej úplné klamstvo, a tak to jediné, čo mohol spôsobiť, aby urobila, bolo uvažovať. A to je... čo Boh dnes používa, aby opevnil Svoju cirkev, je Jeho Slovo; a satan prichádza so svojou mocou uvažovania. Satan vedel, že to bola jej slabá časť. To bolo miesto, kde sa ľudia dajú najľahšie nachytať, to bolo uvažovanie.

Poviete, „No, počkaj, trochu si o tom pouvažujeme. Ale je to vôbec potrebné?“ Ak by Boh povedal, že je to potrebné, tak je to potrebné, či už musíme kričať alebo robiť všetko to. Ak Boh povedal, že krst Duchom Svätým je potrebný, je mi jedno, aký je ťažký, koľko sveta sa budete musieť vzdať. Budete to jedného dňa musieť použiť, aby ste zostali nažive. To je jediný spôsob, ako prežiť.

⁴⁵ „No, mali by sme praktizovať Božské uzdravovanie, pričom máme tých najlepších doktorov na svete?“ Boh vám dal Božské uzdravovanie, lebo vedel, že to budete musieť použiť. On vám dal dary Ducha.

A len čo sa satanovi podarilo dostať k Eve, začal jej vtlačať uvažovanie. No, „Istotne, istotne by to Boh neurobil.“ Ľudia dnes povedia, že neexistuje nič také ako peklo. Veľa z nich by vám to povedalo. Hovorí, „Ó, istotne by Boh nenechal upáliť Svoje deti.“ Istotne by nenechal upáliť Svoje deti; ale diabol upáli svoje. Koho si ty dieťa? To je to. Peklo bolo stvorené pre diabla a jeho deti; nie Božie deti. Žiadne z nich tam nepôjde. Tak veru. Záleží to na tom, koho dieťaťom si.

⁴⁶ No, Boh dal Eve a Adamovi Svoje Slovo a nikdy Ho nezmenil. Vždy mal... kresťan alebo veriaci, jeho obranou bolo vždy Slovo. Nebo a zem pomínú, každé vyznanie raz pomínie, každá denominácia zlyhá, každý národ sa zničí; ale Božie Slovo bude stáť naveky. Príde čas, kedy už ranná hviezda nebude viac svietiť. Príde čas, kedy slnko nebude svietiť a mesiac nebude svietiť a svet sa nebude pohybovať okolo svojej osi. Ale Božie Slovo navždy zostane také isté. To je niečo, čo je nepohnutelné, niečo, na čo sa môžete spoľahnúť. Je to isté.

Keď Boh niečo povie, istotne sa to stane. Ak On povedal v záhrade Eden, ohľadne Vykupiteľa, že pošle Mesiáša, istotne musel prísť. Aj napriek tomu, že čakali štyritisíc rokov, ale On im Ho poslal. On musel prísť, lebo to bolo zasľúbené Slovo Božie.

⁴⁷ Boh zasľúbil, že Ho opäť pošle späť. On tu bude. Je mi jedno, koľko ateistov a skeptikov povstane, čokoľvek budú robiť, koľko sa komunizmus rozšíri, Ježiš Kristus príde a vezme si Svoju cirkev, ktorá je obmytá Krvou, a odletí s ňou do neba. Prečo? Istotne to tak bude. Božie Slovo tak povedalo.

„Ak môžeš veriť, všetko je možné.“ Je to isté. Boh tak povedal a nemôže sa to pohnúť, nemôže to byť otrasené. Boh tak povedal, len ak s tým zostaneš. No, majte v to vieru a verte v to. Nie je to neistý zvuk. Boh nemôže vydať neistý zvuk. Vyznania budú vydávať neistý zvuk, denominácie môžu kázať v neistom zvuku; ale Boh nemôže vydať neistý zvuk. A toto Slovo je Boh, nie je to... nie je v tom žiadna neistota. Každý kúsok toho je zaručený.

⁴⁸ Táto veľká cirkev je ozbrojená so Slovom. No, keď prišiel Ježiš, či použil tú istú výzbroj? Istotne použil. Keď k Nemu prišiel satan so všetkou svojou silou a povedal, „Ak si Syn Boží, urob to-a-to,“ On povedal, „Je napísané...“ Hneď priamo do Slova! Satan Ho pokúšal ešte trochu dlhšie, ale Ježiš sa opäť vrátil do Slova, „Je napísané...“ A tam zostal na tom Slove, ukazoval nám tým príklad.

Ako povedal v 1. Korint'anom, sv. Jánovi 14:13, „Dal som vám príklad,“ a toto je príklad, ktorý by sme mali dôrazne dodržiavať, dokonale vložiť svoju dôveru v Slovo Božie a nechať, nech je všetko ostatné lžou. To je tá jediná vec, ktorá je istá. Boh dal Svoje zasľúbenie; a Boh to zasľúbenie dodrží.

Oni povedia, „Ako sa toto môže stať? Ako sa môže jedna skupina ľudí zhromaždiť a vystúpiť s milosťou vytrhnutia?“

Ja neviem, ako to On urobí. Nie je to moja vec, aby som sa Ho to pýtal. Moja vec je len byť na to pripravený. On to sľúbil. Ide sa to stať. On opevnil Svoju cirkev so Slovom.

⁴⁹ A tá prvá vec bolo rozumovanie, uvažovanie. No, oni povedia, „Nie je to teraz rozumné?“ Ak patrím do tejto cirkvi, nie je to tak dobré, ako je tá cirkev?“

Je len jedna jediná cirkev, do ktorej patríš. Nikdy sa k nej nepridáš. Môžete sa pridať ku lóži – k metodistickej lóži, ku presbyteriánskej lóži a baptistickej lóži a letničnej lóži. Ale ide o to, byť

narodený do Cirkvi Ježiša Krista. Tak, to je tá Cirkev. Tie ostatné sú lôže, skupiny, kde sa ľudia schádzajú a ako vrany si sadajú na jeden konár a holubice na jeden konár, a tak ďalej. To je vaše obecnstvo, ktoré spolu máte na... máte spoločný pokrm.

⁵⁰ Ale keď ide o Cirkev Ježiša Krista, existuje len jediná cesta, a to je narodenie! Narodenie. Je to presne ako osoba... ako som to už mnohokrát povedal, ako drozd, ktorý sedí na konári a snaží sa dať na svoje krídla pávie perie a povie, „Vidíš, viem sa rozpäť ako páv.“ Vidíte? On si tam sám nastrkal to perie. Ak by bol skutočným pávom, jeho prirodzenosť by ukazovala také perie.

Ak je cirkev živého Boha cirkvou živého Boha, tak bude vyjadrovať Slovo živého Boha. Nemusíte nikde pridávať pávie perie. A každé perie, ktoré sa tam 'pripojí', bude pávie perie. Môžete tomu veriť. A každé perie, ktoré je do cirkvi Božej pridané, bude Slovo Božie. On nikdy nepridá nič iné ako Slovo (amen), lebo nátura Ducha vydáva len Slovo. Amen! Cítim sa teraz skutočne nábožne. V poriadku.

⁵¹ Nie je to niečo, čo by ste sa snažili robiť, nič, čo môžete vytvoriť. Nemôžete vytvoriť náb... nemôžete vytvoriť spasenie. Nemôžete vytvoriť dary; musíte byť nositeľmi darov. Istotne. Vidíte, ovce ne... oni nevyrábajú vlnu. Oni tú vlnu majú, lebo sú ovce. Oni ju len nesú. Čerešňový strom nevyrába čerešne. On len nesie čerešne, lebo jeho život je taký.

A cirkev živého Boha toto nerobí preto, aby sa snažili vyzeráť ako niekto. Oni už sú tým, čím sú, skrze milosť Božiu a Slovo Božie je s nimi a oni sú v jednote so Slovom. A tie skutky, ktoré boli vykonané tým dokonalým, Ježišom Kristom, Boh zmanifestovaný v tele, vyprodukuje sa to v každom znovuzrozenom veriacom. On tak povedal. Amen. Nič iné. A to je niečo, čo je zaručené.

⁵² No, pre človeka by to bolo trochu mátuce, ak by nepoznal ten skutočný zvuk trúby. Ten človek, ktorý nikdy nebol trénovaný na tú trúbu a nikdy ju nepočul, ten bude dosť popletený, keď bude počuť zvuky, ktoré sú iné od tých, ktoré počul. On bol vždy... počul, „Pridaj sa do cirkvi. Vezmi svoj list tam a tam.“ To môže byť v poriadku. Ale to je všetko, čo on pozná.

Ale keď sa pozriete, vrátite sa ku krstu Duchom Svätým (hovoriac o moci Božej a veciach, ktoré On robí), a ako to spôsobuje, že muži a ženy sa očisťujú od života hriechu; ako to spôsobuje, že kráčajú zbožne, úprimne, a veci, ktoré to robí; prináša to krst, hovorenie v jazykoch, uzdravovanie chorých, vyhánanie diablov, prorokovanie,

dary, ó, videnia – všetko v cirkvi... Haleluja! Tak je. Keď to takto ide, tak pre nich to je úplne mäťúce, keď nikdy taký druh trúby nepočuli.

⁵³ „No,“ poviete, „moja cirkev to neučí.“ Potom to nie je zvuk trúby Evanjelia. Sláva! Tak veru! Ale pre tých tréovaných vojakov – Haleluja! - keď počujú zvuk tej trúby, vedia, ako sa majú zoradiť. Vpred, kresťanskí vojaci. Sláva! Ó, to je zaručené.

„Ako vieš, že to je zaručené?“

Je to založené na Slove.

„No,“ poviete, „naša cirkev to tak neučí.“

Ale tá trúba tak zneje. Nechcem byť tréovaný na cirkevné vyznania, lebo to bude otrasené a potom to padne. Ale ak ste tréovaní na Slovo, nebo a zem pominú, ale toto Slovo nikdy nepominie. Každé vyznanie, všetko ostatné zlyhá; ale toto Slovo nikdy nezlyhá. Amen! To je ten zvuk. To je ten zvuk, ktorý chcem počuť. Tak veru.

„Ó,“ poviete, „ako to mám vedieť?“

Ježiš povedal, „Moje ovce počujú môj zvuk. Oni poznajú moju trúbu.“ Povedal v sv. Jánovi, 14. kapitole, 12. verši, „Ten, ktorý verí vo Mňa, skutky, ktoré Ja činím, tie bude aj on činiť.“ No, On to tak povedal.

Ten človek povedal, „No...“

Židom 13:8 hovorí, „Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky.“

„Ó,“ povedia, „určitým spôsobom.“

⁵⁴ Ale tie skutočné ovce povedia, „Ó, ó. Nie. Niečo tam v tom zavrzgalo. To neznalo dobre. Musela to byť francúzska harfa. To nebola trúba, lebo Biblia nedáva žiaden neistý zvuk.“ Ona hovorí, že prijmete Ducha Svätého. Nie, že možno; vy prijmete, každý jeden. Ako ďaleko? Pre vaše deti a vašich detí deti a pre všetkých široko-ďaleko, koľkých Pán, náš Boh, povolá. On zatrúbi na trúbu pre každú rasu a každú generáciu a oni budú počuť Jeho hlas. Oni tomu budú veriť, ktorí sú určení do života. Amen. Oni tomu budú veriť, lebo vedia, že zneje trúba Evanjelia. Nie je to neisté. Každý vojak vie, ako má stáť.

⁵⁵ No, videli ste Petra a Jána a Jakuba a tú ranú cirkev, ako takto pochodovala vpred, pretože tá trúba... Ježiš povedal, „Choďte do celého sveta a kážte Evanjelium [Marek 16]. Tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria.“ Vidíme Petra, Jakuba a Jána a všetkých ostatných, ako sa zoraďujú a pochodujú; a my sa od toho odvraciamy?

Jeden ide vpred a ten druhý ide späť? Jeden hovorí, „No, to bolo na ten... Ten zvuk bol pre inú...?“ Ó, nie. Nemôže to tak byť.

Celá kresťanská armáda počuje tú trúbu. Boh povedal, že to bola trúba. On ju nemôže zmeniť. To je ten zvuk, ktorý On povedal, že bude znieť. Toto budú všetci vedieť, a potom cirkev odíde.

⁵⁶ Niektorí z nich neveria v Jeho doslovný príchod. Biblia povedala, že On príde. A tak my vyhladáme Jeho príchod. Ak tu On dnes večer nie je, tak Ho budeme vyhliadať ráno. Ak tu nebude ráno, budeme Ho vyhliadať zajtra a budeme len ďalej hľadať. Ak zaspíme, naše... neomdleli sme márne, lebo trúba Božia zazneje, tá posledná trúba, a mŕtvi v Kristovi povstanú. A my, ktorí sme nažive a zostávame tu, budeme spolu uchvátení, aby sme sa stretli s Pánom v povetrí a navždy s Ním boli. To je zvuk tej trúby. Či žijem alebo som preč, nerobí to žiaden rozdiel. Budem počuť ten zvuk. Povstanem. Povstanem, ó, áno. Áno.

Ježiš povedal, „Moje ovce čujú môj hlas.“ On bol Slovom, ktoré bolo zmanifestované, keď... Tak Ho budú Jeho ovce poznať.

⁵⁷ No, pozrite sa teraz na farizejov a tých, ktorí boli v tom dni. „Ó,“ oni povedali, „tento človek je Belzezub,“ keď On povedal tej žene pri studni, kde... o jej hriechoch, jej manželoch, ktorých mala; keď povedal Natanaelovi, že bol pod stromom, keď ho Filip zavolať, modlil sa pod tým figovníkom. Tí učitelia toho dňa hovorili, „Tento človek je Belzezub. Je to diabol. Je veštec.“

Ale s Petrom, Jakubom a Jánom a ostatnými to tak nebolo. Oni vedeli. Prečo? Vedeli, že Boh povedal, že keď príde Mesiáš pod inšpirovaným hlasom Mojžiša, On bude prorokom. A keď videli, že sa tieto veci diali, že boli zmanifestované a zdokonalené, vedeli, že to bol pokrm pre ovce. Vedeli, že to bola tá trúba. A začali to nasledovať. „Moje ovce to budú poznať,“ lebo oni videli, ako je Slovo Božie zmanifestované.

⁵⁸ No, dnešní ľudia neveria, že existuje niečo také ako krst Duchom Svätým. Zastavia sa tu alebo niekde, kde majú Ducha Svätého, a uvidia, ako je zasľúbenie Božie presne vypĺňané. „Moje ovce čujú Môj hlas.“ Oni poznajú zvuk tej trúby, lebo je to Biblia, Ježiš Kristus ten istý včera, dnes i naveky. On je dnes stále Židom 13:8. Presne tak.

Je mi jedno, nerobí to žiaden rozdiel, koľko cirkevných trúb dnes zneje. Dnes máme veľa cirkevných húkačiek, viete, húkajú všade, kde sa dá. Povedia, „Ó, dni zázakov pominuli. Nie je nič také ako

Božské uzdravovanie.“ Ó, tie skutočné ovce to nebudú počúvať. Ale budú počúvať tú trúbu. To je pozitív!

⁵⁹ Ten cirkevný klaksón môže vydať akýkoľvek zvuk. Môžete mať... pozrite sa, čo to dnes majú – cirkevný klaksón. Jeden ide týmto smerom, druhý zase tamtým. A diabol si len vzadu sedí a hovorí, „Výborne, oni sami medzi sebou bojujú. To mi stačí. Ja už nemusím ani prstom pohnúť.“

Ale brat, nech sa tá armáda raz spolu zhromaždí a dá sa do svojej zostavy. Ó! Potom budete vidieť, „Vpred, kresťanskí vojaci“ - nebudú počúvať klaksón, ale trúbu.

⁶⁰ Aspoň na chvíľu sa tu zastavme a vráťme sa a na niekoľko sa ich pozrime. Chystáme sa ukončiť, lebo vás tu nechcem držať tak dlho. Ale poďme naspäť a pozrime sa na niektorých, ktorí tento zvuk počuli. Vezmeme... a oni si boli istí. Už som vám ukázal, že všetko ostatné je neisté.

⁶¹ Vezmeme na chvíľu jednu starú postavu. Pozrime sa na proroka Jóba. No, ten človek prechádzal testom, ale vedel, že Boh si vyžadoval zápalnú obeť. To bolo to, čo Boh vyžadoval, to bolo všetko, čo od neho chcel. A bez ohľadu na to, koľko tragédie sa stalo jeho domu... Boh nie vždy... keď vidíte, že sa niečo nejakému človeku zlé deje, to hneď neznamená, že ho Boh trestá. Nemusí to znamenať, že je mimo vôle Božej. On vo svojom srdci vie, či počúva tú trúbu alebo nie. Boh si vyžadoval túto zápalnú obeť a Job stál priamo na tom. To bolo všetko.

Oni povedali, „Job, ty si tajný hriešnik. Robíš niečo, čo nie je správne.“

Ale on vedel, aká bola pravda. On zostal priamo na tom, lebo počul zvuk trúby a zostával priamo na tom.

⁶² Nakoniec, na poslednom konci, keď bol... diabol bol na neho uvoľnený. Vzal jeho rodinu a vzal jeho deti a vzal jeho ťavy a vzal všetok jeho majetok a zničil jeho zdravie a sadol si na kopy popola. Zdalo sa, že všetko bolo preč. Ale on stále povedal, „Viem, že môj Vykupiteľ žije. V tom poslednom dni sa On postaví na zem. Aj keď červy zožerú toto moje telo, jednako vo svojom tele uvidím Boha.“ Na tom nebolo nič neisté, je tak? Nie, „Tak trochu si myslím, že On žije.“ On povedal, „Ja viem, že On žije a bude stáť v posledných dňoch na tejto zemi. Aj keď mi červy zožerú telo, jednako vo svojom tele uvidím Boha.“ Ó! Tak sa to stalo. On si tým bol istý.

⁶³ Abrahám kráčal jedného dňa po poli a počul, ako mu Boh hovorí, „Abrahám, idem...“ On stretol Abraháma pred napísaným Slovom a On povedal, „Abrahám, dám ti cez tvoju ženu Sáru syna.“ A ona mala v tom čase šesťdesiatpäť rokov a Abrahám mal sedemdesiatpäť. A oni sa na to pripravili a nebáli sa o tom svedčiť. On vedel, že bude mať syna. A Biblia povedala, „On sa nezapotácal na zaslúbení Božom skrze neveru, ale bol plne presvedčený.“ Amen! Plne presvedčený. To znamená, že sa stretol s ultimátom. Amen. To je to. Ultimát je koniec cesty, tá posledná vec. Je to všetko. On povedal, „Som plne presvedčený, že to, čo Boh zaslúbil, je Boh schopný vykonať.“

Či ste aj vy dnes večer? Si plne presvedčený, že toto je Duch Svätý? Si plne presvedčený, že toto je tá cesta? Si plne presvedčený, že On je Uzdraviteľ? Si plne presvedčený, že On sa opäť vracia? Si plne presvedčený, že On je ten istý včera, dnes i naveky? Amen. Plne presvedčený? Áno!

⁶⁴ Vezmime si ďalšieho – Eliáš, ako stál na tej hore. On sa pohádal s Jezábelou a karhal ju za jej namaľovanú tvár a mal už toho trochu dosť. Takmer všetky ženy vzorovali po prvej dáme, možno sa strihali na vodovú, alebo čokoľvek to už v tom čase mali. On sa o tom už toľko hádal, že ho to takmer zložilo.

Boh mu priamo povedal, „Chod tam dolu. Vieš, že tam prší každé dva-tri dni. Ale postav sa k Achabovi a povedz mu, 'Tak hovorí Pán, rosa nepadne z neba, dokiaľ ju ja neprivolám.'“ Ó!

On nepovedal, „No, Achab, snáď, možno, nejako to tak vyjde.“ Ó, nie. On bol plne presvedčený, žiadna neistota. „Rosa nepadne ani dážd' nepríde, dokiaľ ho nezavolám.“ Amen! Sláva!

Ó, prečo? On počul trúbu. To bolo isté. On poznal svojho Boha. On niečo vedel... Keď Boh vypovedal Svoje Slovo, celé nebo a zem môžu pominiť, ale to sa stane. Musí sa to stať. On bol s istotou presvedčený.

⁶⁵ A teraz On povedal, „Eliáš, chcem, aby si išiel na to najsuchšie miesto v krajine, rovno na tú horu, kde nie sú žiadne pramene. Ale jeden tam pre teba mám.“

On bol plne presvedčený. Vystúpil na horu, sadol si k potoku Karit a, „Čo tu budem teraz robiť?“

„Už som prikázal havranom, aby ti prinášali jedlo.“

„No ale veď, tie havrany... No, ale moment, Pane.“ Nie, nie. Trúba zaznela a to stačilo. „Ako sa to stane? Ja neviem. Je mi to jedno, vidíte. To nie je moja vec, aby som sa o to obával. To je Božia vec. On povedal, že tak prikázal havranom.“

„Nuž, Pane, mohol by si mi to, prosím ťa, vysvetliť a povedať mi, odkiaľ ich... alebo do akej školy tie havrany chodili a naučili sa hovoriť hebrejsky? Čo za... či varia na plynových sporákoch alebo majú lesný oheň alebo ako to robia? A kde budú... čo za zviera to zabijú? Sú to len malé vtáky. Ako pre mňa zabijú bravčové mäso a prinesú mi bravčový sendvič?“ Vidíte, neboli žiadne také otázky.

⁶⁶ Boh... Trúba Božia, Jeho hlas zaznel a povedal, „Ja som to už urobil.“ Nie, „Eliáš, možno to urobím“ - „Ja som to už urobil!“... „Ja to urobím“ - „Ja som to už urobil!“ Amen! To je náš Boh dnes večer. Nie, On to urobí; On to už urobil Amen! On to už urobil. Amen. Nie, urobí to, možno, pravdepodobne to urobí; On to už vykonal. „Prikázal som havranom...“

⁶⁷ On poslal Svojho Ducha všetkým ľuďom. On rozdal Svoje požehnanie. On zostúpil na výšiny a dal ľuďom dary – a niekto ich dostane. Niekto ich zavrhne. Nie je moja vec, ako sa to deje. Ale tak to je, že sa to deje. Boh povedal, že to tak bude, a tak to je.

Peter povedal na deň Letníc, „Čiňte pokánie, každý jeden z vás, a buďte pokrstení na Meno Ježiša Krista na odpustenie vašich hriechov a prijmete dar Ducha Svätého.“ Ako On príde? Ja neviem. „To zaslúbenie je pre vaše deti a pre tých, ktorí sú široko-ďaleko, toľko, koľko ich Pán, náš Boh, povolá.“ No, to by ste nevedeli vysvetliť. Trúba už zaznela a ja tomu verím. Poslúchol som to a mám to. Amen. A teraz mi to skúste vyhovoriť. Amen.

Nie som dokonalý, nie.

⁶⁸ Ako mi jeden večer jedna čierna sestra povedala, „Starší, mohla by som povedať svedectvo?“

„Áno, pani.“

Ona povedala, „Chcem len povedať túto vec.“ Povedala, „Nie som tým, čím by som chcela byť,“ a povedala, „nie som ani tým, čím by som mala byť. Ale viem jedno: Nie som tým, čím som zvykla byť.“

A tak nejakto to aj my teraz cítime. Nie som tým, čím som bol, lebo som dnes večer milosťou Božou spasený a prijal som krst Duchom Svätým na základe poverenia, ktoré bolo dané na deň Letníc – to zaslúbenie bolo dané a ja som mu uveril. Nič na tom nie je neisté.

Počul som ten zvuk, poslúchol som ho a som si istý tým, čím to je. Istotne. Viem, že to tak je. Iste.

⁶⁹ Simeon, starý mudrc vo veku asi osemdesiat rokov – stovky rokov ubehli odvtedy, čo bol prorok na zemi – chodil tam s veľkým menom. Duch Svätý mu jedného dňa povedal, „Simeon, vieš, ty nezomrieš, dokiaľ neuvidíš spasenie Pánovo.“ Sláva!

Možno si ten veľkňaz trochu pohladkal bradu a povedal, „Simeon, mal by si si to dobre premyslieť.“

On povedal, „To neurobí žiaden rozdiel.“

„Ako vieš, že to tak je?“

„Duch Svätý mi to povedal. Ja nezomriem.“

„No, Simeon, už v tejto chvíli si pripravený zomrieť.“

„Ó, nie. Je mi jedno, čo hovoríš, ale... Boh mi povedal, že neuvidím smrti, dokiaľ neuvidím Jeho spasenie.“ Nič neisté. „Nezomriem. Nemôžem uzrieť smrť, dokiaľ Ho neuvidím.“ Amen. To je to.

„Ako to urobíš, Simeon?“

„Ja... to nie je moja vec.“

„Kde On je, Simeon?“

„Ja neviem.“

„Ako vieš, že Ho uvidíš?“

„Boh tak povedal. Tak to je. Je to Slovo. Neuvidím smrti, dokiaľ neuvidím Jeho.“ Ó!

„Ó, úbohý starý chlapík. Samozrejme, je trošku mimo, viete. Nechajte ho tak.“

Ale on Ho jednako videl. Tak veru. Boh robí cestu pre tých, ktorí vezmú Jeho Slovo.

⁷⁰ Ježiš, keď bol tu na zemi, stál tam pri hrobe Lazára... Predtým, keď mal rozhovor s ľuďmi o tom, ako napriek tomu, že nemal ani päťdesiat rokov, ale hovoril, že videl Abraháma – všimli ste si, ako bol v tom všetkom pozitívny? On povedal, „Prv, ako bol Abrahám, JA SOM.“ „JA SOM“; nie „Ja som bol,“ alebo „Ja budem“ - ale „JA SOM.“ „Som si tým istý.“ A potom pri hrobe Lazára povedal... Predtým, ako tam išiel, povedal Marte, „Ja som vzkriesenie a život.“ Nie „mal by som byť“ alebo „Budem“; ale, „Ja som.“ Amen.

„Ak by si tu bol, môj brat by nezomrel. Ale aj teraz, Pane, čokoľvek poprosíš Boha, Boh ti to dá.“

On povedal, „Tvoj brat znovu povstane.“

„Ó, povstane v poslednom dni pri všeobecnom vzkriesení. Bol dobrým človekom. Áno, verím, že povstane.“

Ale Ježiš sa vystrel a povedal, „Ale Ja som vzkriesenie a život.“ Nie „Ja budem,“ „Mal by som byť,“ alebo tak nejako. „Ja som.“ Nebolo tam žiadne váhanie, chvenie, nič také – nič neisté. On si bol istý.

„Ja som vzkriesenie a život. Ten, kto verí vo Mňa, hoci by zomrel, bude žiť. Ktokoľvek žije a verí vo Mňa, nikdy nezomrie.“ Nie teraz, „Oni možno nezomrú, hádam nezomrú.“ „Oni nezomrú!“ Nie je na tom nič, vôbec nič neisté. Oni nezomrú.

„Ten, kto počuje moje slová a verí v Toho, ktorý Ma poslal, má večný život a nepríde na súd, ale už prešiel zo smrti do života.“ „Oni by nemali ísť na súd.“ Oni neprídu na súd! Amen. On vzal môj súd. Ja s tým nemám čo urobiť. Amen. Tu to máte, prešli zo smrti do života.

⁷¹ Ó, ona povedala, že tomu verí. Ale Ježiš nikdy nepovedal, „No, vieš, tým, že tomu veríš, a vieš, že Ja som Slovo, a vieš, že Ja som ten, ktorý mal prísť, a vyznala si to a žila si... Poviem ti, čo by si mohla urobiť. Poďme za staršími a zistíme, či s tým môžeme niečo urobiť.“ Nie, nie. On povedal, „Ja... (nie, „Pôjdem tam a uvidím, či sa mi podarí ho vzkriesiť.“) Pôjdem ho zobudiť.“ Amen. Nie, „Pokúsim sa“; „Urobím to.“ Nič neisté. To nebol žiaden neistý zvuk, keď On povedal, „Ja to urobím.“ „Ja to urobím.“

A ten istý, ktorý povedal, „Ja to urobím,“ urobil zaslúbenie. Haleluja! Ó! Amen. „Pôjdem a zobudím ho.“

⁷² A opäť povedal, „Zničte tento chrám...“ „A zistím, čo sa Mi s tým podarí urobiť.“ „Zničte tento chrám a Ja ho do troch dní vzbudujem.“ Žiadna neistota. „No, pokúsim sa to. Môžete tu stáť a pozerat', či sa mi to podarí alebo nie.“ Ó, nie! „Zbudujem ho.“ Nič neisté. „Postavím ho. Vy ho zničte; ja ho postavím.“ Ó. Prečo? On vedel, že On bol tým človekom v Písme, o ktorom Dávid hovoril, „Nezanechám jeho dušu v pekle, ani nedovoliť Svojmu Svätému, aby videl porušenie.“ A On vedel, že bol zahrnutý v tom zaslúbení Písma. A tak preto si bol istý.

⁷³ No, nemôžeme si aj my byť tak istí? Berme Ho ako príklad pre všetky ostatné veci. Pokiaľ to hovorí Božie Slovo, nemôžeme si byť Slovom tak istí, ako si bol aj On? „Ja som vzkriesenie a život.“ „Opäť ho vzbudujem.“ Amen. Prečo? On vedel, že Slovo o tom hovorilo, a bolo

isté, že On príde. Ak som ja tou osobou tam z Jána 5:24, „Ten, kto počuje Moje Slovo a verí v toho, ktorý Ma poslal, má večný život a Ja ho vzkriesim v poslednom dni. On nepríde na súd, ale prejde zo smrti do života.“ - to sme my. Čoho sa to bojíme? Čo sa deje?

Aký to robí rozdiel, akú značku oblečenia nosíme? Nazývate sa týmto, tamtým alebo tamtým. Sme deťmi Božími skrze milosť Božiu. Boli sme naplnení Duchom Svätým skrze milosť Božiu. Aký to robí rozdiel, či sme toto, toto alebo tamto. Ak je on presbyterián, metodista, baptista... pokiaľ je naplnený Duchom Svätým, má v sebe kriesiaci život. Amen. Áno.

No, teraz o dni Letníc.

⁷⁴ Ježiš im povedal v Lukášovi 24:49, „Hľa, posielam zaslúbenie... (nie, „Možno to urobím. Uvidím, čo s tým budem môcť urobiť.“) Pošlem vám zaslúbenie Svojho Otca. Ale choďte hore do mesta Jeruzalema a počkajte, kým nebudete vybavení mocou.“

No, čo ak by oni dlho čakali, povedzme, šesť dní? Povedali by, „Načo tu čakáme? Verím, že by sme to mali prijať skrze vieru. Nemyslíte?“

Čo ak by Jákob v deviatom dni povedal, „Šimon, poď sem na chvíľu. Vieš, nedávno som mal taký divný pocit. A vieš, čomu verím? Verím, že On v skutočnosti nechcel, aby sme tu takto vyčkávali. Verím, že to už máme. Nemyslíš? Pokračujme vo svojej práci. Pokračujme so svojou službou.“ Ó, to by sa nikdy nestalo.

⁷⁵ Prečo? Oni vedeli, že prorok povedal (počúvajte), prorok povedal, „Príkaz na príkaz, úprava na úpravu, trochu tu a trochu tam. Pevne držte to, čo je dobré. S bľabotajúcou rečou a s inými jazykmi budem hovoriť k tomuto ľudu. A toto je odpočinok, sabat.“ Oni vedeli, že niečo sa muselo stať, keď to príde.

„Vylejem Svojho Ducha v posledných dňoch.“ Joel 2:28. „Stane sa v posledných dňoch,“ povedal Boh, „Vylejem Svojho Ducha na každé telo a na vašich synov a dcéry, ktorí budú prorokovať. Na svoje slúžky a sluhov vylejem v tom dni Svojho Ducha. Ukážem znamenia na nebi a dolu na zemi, oheň, dym a paru.“

⁷⁶ Oni vedeli, že tam muselo byť nejaké prežitie, ktoré išlo spolu s Duchom Svätým. Oni nebrali neistý zvuk. Ale keď cítili, že sa niečo pohlo, a videli, ako s tým priamo išiel dôkaz z Biblie, potom tam nebola žiadna neistota. Išli rovno do ulíc. Ó! Boli si istí, že to je Duch Svätý.

Viete, ako si boli istí? Až Peter, ten malý nevzdelaný chlapík vyskočil na peň alebo stolík alebo niekde a povedal, „Vy, ľudia z Judey, (s vypnutou hrudou ako kohút),“ on povedal, „Vy, ľudia z Judey, ktorí bývate v Jeruzaleme, pred chvíľou som sa vás bál. Ale teraz už nie. Nech je vám toto jasné a počujte moje slová. Títo nie sú opití, ako sa domnievate. Ale toto je to, čo...“ Dúfam, že toto je práve to, čo...? On povedal, „Toto je to, čo bolo povedané prorokom Joelom.“ Haleluja! Žiadna neistota ohľadom toho. „Toto je to, čo bolo povedané prorokom Joelom.“ Ó!

⁷⁷ Ježiš povedal v Markovi 16, poveril cirkev, „Chodte do celého sveta, kážte Evanjelium. Tieto znamenia (‘možno by mali, raz za čas možno‘), budú sprevádzať tých, ktorí veria. Tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria. V Mojom Mene budú vyháňať diablov a hovoriť novými jazykmi. Ak vezmú hadov alebo budú piť niečo smrteľné, neuškodí im to. Ak položia ruky na chorých, budú uzdravení (nie možno; ‘oni budú.’) Tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria.“

⁷⁸ Dovoľte mi to zhrnúť tým, že poviem toto, brat a sestra, už len pár minút. Verím tomu. Verím, že všetko ostatné – všetko, čo je v protiklade s tým – nie je pravda. Verím, že všetko, čo je proti tomu, upadne. Verím – je mi jedno, koľko je tu komunizmu alebo koľko izmov, a ten izmus alebo cirkevnictvo a katolicizmus a všetko ostatné, amerikanizmus a všetko to ostatné upadne, ale to Slovo bude naveky stáť; pretože to je Slovo a predtým, ako bolo Slovo, musela byť myšlienka, a Slovo je vyjadrená myšlienka. A Bohu vo večnosti prišla na myseľ táto myšlienka. On vyjadril Svoje myšlienky a ony sa stali Slovom a to Slovo sa muselo prejaviť. To je ten dôvod, prečo hovoril o Mesiášovi, a ten Mesiáš musel prísť. Hovoril o tom, že v posledných dňoch bude cirkev bez vrásky a poškrvny a že tam bude cirkev. Haleluja! On to povedal. Ja beriem Jeho Slovo.

⁷⁹ Verím tomu. Verím, že zaslúbil Ducha Svätého každému veriacemu, ktorý bude veriť. Verím, že Peter na deň Letníc, keď kázal tú známu kázeň a všetkým im povedal, aby činili pokánie a dali sa pokrstiť a že tieto znamenia prídu a... ktokoľvek by vzýval Meno Pánovo, bude spasený. Verím, že to je pravda. Stál som na tom. Videl som, ako to bolo zmanifestované. Viem, že k tomu smerujem. Viem, že sa snažím urobiť krok. Ale predtým, ako urobím krok, musím vytrhať každú burinu a prekážku, všetko ostatné dať preč z cesty. Ale vždy, keď robíte krok, postupujete dopredu. Amen. Len vezmite ten nôž a odrežte to.

⁸⁰ Mnohí z vás si pamätáte Paula Radera, veľmi drahý priateľ. Ja som bol v tom čase len chlapcom kazateľom. Zvykol som chodiť do

Fort Waynu a počúvať ho v Rader Tabernacle. Veľký chlap. Chodieval takto nahnutý dozadu, vytiahol si nohavice, zodvihol ruku a vrčal ako medveď. A myslím, že by bol schopný aj preskočiť kazateľňu, keby... Začínal s textom v Genezis a skončil v Zjavení – a tak hore dolu. To bol teda človek, ten Paul.

⁸¹ Jedného dňa rozprával a povedal, „Hore v Oregone som raz zvykol byť drevorubačom,“ odtiaľ pochádzal. Povedal, „Jedného dňa, viete,“ povedal, „bol som na misijnom poli, tam v...,“ niekde – zabudol som už, kde to bolo. A robil tam misijnú činnosť. Veril v Boha, veril v Božské uzdravenie. A Paul tam povedal... kde dnes stojí svetová cirkev, povedal, „Ak by som namiesto toho, čo tu teraz s vami robím, predal svoje posolstvo milosti zarytým letničným,“ povedal „a znepokojoval by som sa – dostal by som sa do tisíckrát tisíc dolárových dlhov... Znepokojoval by som sa, až by som dostal rakovinu a zomieral by som. Ak by som predal svoje posolstvo milosti zarytým letničným, Boh by ma za to hojne požehnal.“ Tak veru.

⁸² Hovoril, že bol tam v džungliach a dostal ťažkú formu malárie alebo niečo také. Bolo to hrozné. A bol tam v zapadnutej džungli, ale bol pevným veriacim v Božské uzdravenie. A povedal... bolo to horšie a horšie. On sa len modlil a modlil. A niektorí z misionárov povedali, že nasadnú na loď a pôjdu pre doktora. No, to by im trvalo dni, aby našli doktora. A on povedal, „Ja... nerobte to. Nechajte to tak.“ Povedal, „Ak ma Boh neuzdraví, aj tak pôjdem domov.“

A tak povedal, aby s ním v izbe zostala jeho žena, ale vyzeralo to len horšie a horšie. A povedal, že zavolať ženu a povedal jej, „Drahá, chyt' ma za ruku.“ Povedal, „Len sa za mňa modli. Zhoršuje sa to.“ Povedal, „Verím, že tiene okolo mňa padajú.“ Povedal, „Drž.. len drž moju ruku a modli sa, zatiaľ čo odídem.“ Pripravil sa na stretnutie s Bohom.

⁸³ Potom upadol do akéhosi tranzu.

A povedal, že sa mu snívalo, že bol opäť doma v Oregone ako mladý muž a sekal drevo. A počul, ako šéf drevorubačského kempu povedal, „Paul, choď tam na tú stranu kopca a zotni takýto strom, takejto veľkosti.“

Povedal, že rýchlo so svojimi mladými nohami vybehol, zoťal strom, zosekal ho a zložil sekeru. Povedal, že tá jemná borovica... jeho ostrá veľká dvojsečná sekera išla tak hladko do toho stromu. A povedal, že to zoberie, a pomyslel si, „No, vezmem to dolu kopcom.“ Veľký silný chlap.

Povedal, „Učil som sa, ako dať spolu kolená a zodvihnúť to chrbtom, najväčšou časťou človeka.“ Chrbát mal svalnatý, tiež ramená a nohy. Povedal, „Vezmem ten veľký kmeň,“ a hodil by si ho na ramená a odišiel by s tým. Ale povedal, „Bol to len obyčajný kmeň,“ a povedal, „ale ja som tým kmeňom vôbec nevedel pohnúť.“ Povedal, „Nevedel som tým kmeňom pohnúť.“ Povedal, „Namáhal som sa a namáhal, snažil som sa ho zodvihnúť, ale jednoducho mi to nešlo.“ Povedal, „Vysalo to zo mňa všetku energiu.“ Povedal som, „Nevedel som tým kmeňom ani len pohnúť.“

A povedal, „Nakoniec som až tak zoslabol, že som si na ten strom sadol a začal som si utierať pot, bol som úplne hotový.“

A povedal, „Po chvíli som počul šéfov hlas. Ale,“ povedal, „bol to ten najpríjemnejší hlas, aký som kedy počul.“

A povedal, „Keď som sa obrátil, ten hlas mi povedal, ‘Paul,‘ a ja som povedal, ‘Áno, šéf, čo sa deje?’

On povedal, ‘Prečo sa s tým trápiš?’

On povedal, „No, prikázal si mi, aby som to zniesol dolu do tábora, ale mňa to úplne vyčerpalo. Nedokážem to, šéf.“

On povedal, „Paul, či nevidíš, ako tam tečie ten prúd vody?“

On povedal, „Áno.“

Povedal, „Ten prúd tečie rovno do tábora. Prečo to len nehodíš do vody, neskočíš na to a neznesieš to dolu?“

On povedal, „Na to som nikdy nepomyslel.“

A tak to skotúlal do vody, vyskočil na to a povedal, „Ó!“ Začal špliechať vodou a skákať. Kričal z plných pľúc, ako sa plavil po vlnách a dolu vodou, vznášal sa na tomto kmene a kričal, „Jazdím na tom, jazdím na tom!“

⁸⁴ Potom povedal, že keď nakoniec prišiel k sebe, našiel sa v strede miestnosti na podlahe a jeho žena naňho volala a on pokrikoval, „Jazdím na tom, jazdím na tom!“

Bratia, „Národy hynú, Izrael sa budí, znamenania, ktoré Biblia predpovedala; dni pohanov sú spočítané, hrôzou obťažené; ó, navráťte sa, rozohnaní k svojim vlastným.“ Toto posolstvo Božieho Slova je pravda. Či žijem alebo zomieram, jazdím na tom. Ja ne... Neškľibem to, nesnažím sa na to sťažovať. Ale ja som to len vzal a jazdím na tom. Nech povstanú kritici. Zostrelím každú vlnu. Prichádzam do tábora v

jednom z týchto dní a jazdím na Slove Božom! Amen! Je to isté, že tam dorazím. Modlime sa.

⁸⁵ Prečo by si sa namáhal so svojou ťarchou hriechu? Prečo by si mal byť v tom stave, v ktorom si, nevieš, kde stojíš, a beháš z cirkvi do cirkvi a z miesta na miesto? Prečo to dnes večer všetko nezložíš pod krížom a nejazdíš na Slove? Prečo dnes nevezmeš Božie zaslúbenie a nezačneš na tom jazdiť a nedostaneš sa preč z toho chaosu do veľkého voľného priestoru? Nesíľ sa s tým, neznepokojuj sa. Len ver, príjmi to. Je to kráľovstvo, ktoré nemôže byť pohnuté. Jazdi na tom.

⁸⁶ Ak si dnes chorý, vezmi Božie zaslúbenie, „Ja som Pán, ktorý uzdravuje tvoje choroby.“

„Ako sa mi polepší, brat Branham? Doktor povedal, že mám problém so srdcom, mám rakovinu, mám toto, mám tamto, čokoľvek to je. Som hluchý, nemý, som slepý – čokoľvek.“

Aký to robí rozdiel? Len príjmi Božie zaslúbenie a jazdi na tom.

Vezmime si ten veľký kmeň, odkotúlajme ho a jazdime na ňom. „Modlitba viery bola dnes vypovedaná. Idem na tom jazdiť. Biblia povedala, ‘Modlitba viery uzdraví chorého a Boh ho vzkriesi. Ak urobil hriech, bude mu to odpustené.‘ Ja na tom jazdím. Verím tomu.“

⁸⁷ Ak si urobil niečo zlé, ak si dnes večer zaťatý, „Ten, ktorý pokrýva hriech, nebude prosperovať. Ale ten, ktorý svoj hriech vyzná, bude mať milosť.“ Prečo ho nevyznáš?

„No, čo mám robiť, brat Branham?“

Vyznaj ho a potom na tom jazdi. Boh tak povedal. To ťa vezme priamo preč od tvojho hriechu.

Je tu dnes večer nejaká osoba, ktorá ešte nevložila plnú dôveru v Boha za spasenie svojej duše, chceli by ste byť spomenutí v modlitbe, ako zakončíme? Či by ste len pozdvihli svoju ruku a povedali, „Modli sa za mňa, brat Branham. Chcem na Teba uvrhnúť svoje starosti.“ Nech ťa Boh žehná, brat. Boh ti žehnaj tam vzadu, pane. Nech ťa Pán žehná, mladá pani. V poriadku. Tak to je dobré. Nech ťa Boh žehná. „Chcem na Neho uvrhnúť svoje starosti a jazdiť na tom zaslúbení. Verím, že On to zaslúbil, ‘Ten, ktorý príde ku Mne, toho nijako nevyženie von.’“

⁸⁸ Nie, ako sa cítim...

„Včera večer bolo za mňa modlené, brat Branham, ale necítim sa nijako lepšie.“ To s tým nemá nič spoločné. Ja nejazdím na svojich pocitoch; jazdím na Slove. Je to Jeho zaslúbenie.

„Brat Branham, bol som pri oltári už štyri alebo päťkrát a snažil som sa prijať Ducha Svätého. Nikdy som ho nedostal.“

To ešte nič neznamená. Len zostávaj na tom kmeni. To ťa privedie priamo dolu do tábora, do tábora prvorodených, do tábora svätých. Prídeš tam. Len zostávaj na svojom kmeni, vykrikuj a chváľ Boha tak silno, ako len môžeš. To je ten spôsob, ako torobiť.

Zatiaľ čo máme sklonené svoje hlavy, či chcete na tom skutočne jazdiť? Potom tá malá vec, ktorá vás dráždi vo vašom srdci, či chcete sem prísť a postaviť sa na chvíľu pred oltár a nechať, aby sme sa za teba pomodlili a zložili na teba ruky? Boli by sme radi, ak by si prišiel.

⁸⁹ Vezmime to malé niečo, čo je dnes okolo našich sŕdc a povedz, že viem, že sa mýlim. Teraz pozdvihnite svoje ruky. V poriadku.

Vystúpil si na kmeň – kmeň zaslúbenia, strom, kríž, ktorý bol zrezaný. Teraz vlož svoje ruky okolo toho kríža. Príď priamo sem a povedz, „Teraz viem, že na tom jazdím. V tejto chvíli viem, že tomu verím. Príjmem to. Verím tomu. Nikdy sa to nezmení. Zostanem priamo s tým Slovom, až dokiaľ nie je potvrdené. A potom, čo je potvrdené, načiahnem sa a pôjdem si pre ďalšie, začnem na tom jazdiť,“ vidíte.

A Slovo za Slovom, krok po kroku budete vlastniť všetko, čo vám Boh zaslúbil. Lebo všetko je možné tomu, kto na tom jazdí. Jazdi na zaslúbení, lebo je to isté, že vás to privedie do tábora. Privedie vás to do prítomnosti Božej.

Či by ste teraz prišli so svojimi hlavami sklonenými a poprosili niekoho, kto by chcel stáť pri oltári, aspoň na chvíľu, aby sme sa pomodlili.

„Jazdím na tom, Pane. Pane, verím, že všetky moje pochybnosti sú pochované v tom zdroji. Pane, prichádzam. Verím tomu. Vystupujem dnes večer priamo na to Slovo a verím tomu z celého svojho srdca. Beriem Ťa za Tvoje Slovo.“

⁹⁰ Jedna drahá žena tu teraz stojí pri oltári, aby dala Bohu najavo, že to myslí vážne. Či by ste neprišli aj vy, ktorí máte svoje hlavy sklonené a zodvihnuté ruky, a či by ste nechceli byť spomenutí v modlitbe? Či by ste sem neprišli? Nech vás Boh žehná. Len prídte. To je to.

Len sem vystúp a povedz, „Idem na tom jazdiť. Bože, Ty si dal to zaslúbenie, niekto zaklopal na moje srdce a ja prichádzam, aby som na tom jazdil. Zostanem na tom, až dokiaľ ma to privedie do tábora.

Prichádzam priamo do tábora svätých toho Najvyššieho.“ Nech ťa Boh žehná, to je dobré. Príďte, priamo v tejto chvíli, vy, ktorí chcete na tom jazdiť, tak, ako ste. „Tak, ako som, bez žiadosti.“

Pamätajte, povieťe, „Je to strom?“

Áno, raz bol jeden strom zoŕatý a bol opäť vyvýšený na Golgote. Len na ten strom dnes vyskoč so zaslúbeniami Božími, to Slovo, ktoré viselo na tom strome.

⁹¹ Jazdím na tom. Budem tomu veriť z celého svojho srdca.

Chcem robiť, koľko môžem, a podať si ruky s mojimi bratmi. Nech ťa Boh žehná za tvoj šlachetný postoj. Len tu na chvíľu stojte, zatiaľ čo sa budeme modliť. Nech ťa Boh žehná, môj brat, moja drahá sestra. Nech ťa Boh žehná. Nech vás On prevedie cez tú rieku.

Majte na pamäti, ako sluha Kristov som zodpovedný za kázanie Slova. Som zodpovedný za svoje svedectvo. A stál by som tu dnes večer...

⁹² Päťdesiatpäťročný, päťdesiattriročný človek, v apríli budem mať päťdesiatštyri – a stál by som tu a vedel by som, že (dokonca toto posledné videnie), že toto môžu byť moje posledné dni na zemi? Možno vás za pár dní opustím. Nevieť, čo to znamená. Len počúvajte túto pásku a príďte k vlastnému uzáveru. Nevieť, čo to znamená.

Či by som tu stál a... len na polovicu veril, že toto môže byť moje posledné posolstvo, ktoré kedy budem kázať, priamo tu vo Phoenixe, a povedať niečo, čo je nesprávne – a vediac, že moje miesto určenia leží tam ďaleko a že budem súdený za svoje slová? Moji bratia, dovoľte mi povedať vám toto, aj vy, sestry, vy ste boli na týchto zhromaždeniach. Viete, čo znamenajú rozpoznania a podobne... Či som vám niekedy povedal niečo v Mene Pánovom, okrem toho, čo sa naozaj stalo? Opýtam sa kohokoľvek. Nie veru. Okolo sveta som mal tisíce videní, vždy sa to vyplnilo. A dnes vám poviem pravdu. Krv Ježiša Krista je dostatočná. Ona zotrie každú škvrnu a každý hriech.

„Je Zdroj naplnený Krvou (a vy pri ňom práve stojíte), ktorá prúdi z Krvi Immanuela (tá jediná istá vec, ktorá zostáva na zemi) a keď sa hriešnik do toho prúdu ponorí, stratí všetky škvrny hriechu.“

⁹³ Opýtam sa teraz týchto kazateľov a bratov, ak niekedy prídete medzi týchto ľudí, ktorí... (Je to ten spôsob, ako voláte kazateľov, aby sa modlili s ľuďmi?) Všetci kazatelia, ktorí tu sú, ktorí by chceli... ktorí majú záujem o to, aby videli spasené duše, či by sem prišli a postavili sa ako modlitebná skupina, kde sa môžeme spolu zaviazať a odlúčiť sa

od všetkého ostatného a oddeliť sa. Toto sú muži a ženy, ktorí dnes večer zapečatujú svoje miesto určenia skrze Krv Ježiša Krista, berú Ho za Jeho Slovo a jazdia priamo do Jeho prítomnosti na Jeho Slove a hovoria, „Tu som, Pane. Ja nemám čo ponúknuť sám zo seba, tak ma vezmi.“ Či by ste sem prišli a postavili sa k nim, ak chcete, ktokoľvek, kto chce prísť a postaviť sa. Nech ťa Boh žehná, môj brat. To je veľmi pekné. Rád vidím ľudí, ktorí sú šľachetní – ktorí majú záujem o duše.

Snáď, moji bratia... je to dobré. Postavte sa tak dookola. Tak je to dobre. Postavte sa. A teraz – ak by mohol teraz klavirista zahrať pieseň – jemne, rozumne a úctivo.

⁹⁴ My neprichádzame k niečomu mýtickému. Neprichádzame k niečomu, čomu sa len tvárime, že veríme. Ale prichádzame do prítomnosti Božej, všemohúci Jehova Boh, ktorý zaslúbil, že, „Kdekoľvek sa dvaja alebo traja zhromaždia v Mojom Mene, tam som Ja v ich strede.“ Prehovorte s Ním, ak chcete, ako so svojím priateľom, a povedzte, „Pane, je mi to ľúto. Zhrešil som.“ A budeme spievať.

*Je zdroj, ktorý je naplnený Krvou,
prúdi zo žíl Emmanuela,
Keď sa hriešnik uvrhne do toho prúdu,
stratí všetky škvrny hriechu.
Ten zomierajúci zločinec, ktorý sa radoval,
keď videl ten zdroj vo svojom dni;
Nech aj ja môžem tam, hoci tak podlý ako on,
nech to obmyje aj všetky moje hriechy.
Odkedy som vierou uvidel ten prúd,
ako Tvoj prúd uzdravoval rany,
Vykupujúca láska bola mojou témou
a aj bude, až dokiaľ nezomriem.*

Urob sa teraz naozaj malým. Nie si ničím. Nikto z nás nie je ničím. A teraz úprimne, z celého svojho srdca, len skloňte svoje srdcia a hlavy, kdekoľvek ste v tejto budove.

⁹⁵ Náš Nebeský Otče, viem, že Tvoje slová sú tak pravdivé. Oni nemôžu zlyhať. Oni sú Slovom Božím. Oni sú Bohom. A Ty si povedal, „Ten, ktorý príde ku mne, toho nijako nevyženiem von.“ A títo muži a ženy pod presvedčením, vediac, že oni nie sú na tom správne, vystúpili

dnes večer, Pane, aby vyznali, že sa mýlia, vedia, že boli pohnutí nejakým vnútorným pohybom, ktorý ich prilákal k tomu zdroju. A tu stoja so sklonenými hlavami a srdcami, aby sa napili vôd Života zdarma, ktoré boli zasľúbené Bohom. Prijmi ich, Otče, do Svojho kráľovstva. Oni sú Tvoji.

Ty si povedal, „Nikto ku Mne nemôže prísť, iba ten, ktorého Môj Otec prv pritiahol. A všetci tí, ktorých mi Otec dal, ku Mne prídu.“ A to dokazuje, že Boh nám dal Krista ako dar lásky. A tu oni stoja, Pane. „Nikto ich nevytrhne z Mojej ruky,“ a ja sa modlím, Bože, aby si ich dnes večer priviedol do bezpečia, ako tu stoja, a dal im krst Duchom Svätým, zatiaľ čo sú tu pri oltári.

Nech teraz tá veľká moc Kristova prenikne do ich životov. Oni urobili svoje vyznanie. Oni vystúpili. Ty si povedal, „Ten, ktorý ma vyzná pred ľuďmi, toho Ja vyznám pred Svojím Otcem a svätými anjelmi.“ Vieme, že to dielo bolo vykonané. A teraz, Pane, zapečať ich do kráľovstva zasľúbenia Ducha Svätého. Udeľ to, Pane. Vylej na nich Svojho Ducha a naplň ich Duchom živého Boha, aby mohli byť živými svedectvami po všetky dni svojho života pre kráľovstvo Božie.

⁹⁶ Nech teraz publikum stojí. Každý v modlitbe. Budeme sa modliť, aby títo... každý z vás, ktorý tu dnes večer prišiel, kto cíti, že má vo svojom srdci hriech... No, nie je nič, čo by ste mohli robiť, jedine tomu veriť. Svätý... toto prijímate vierou. Toto je viera, ktorú prijímate. Ježiš povedal, „Nikto ku Mne nemôže prísť, pokiaľ ho prv Môj Otec nepritiahne. A všetci tí, ktorí ku Mne prichádzajú...“ On to prijíma. Nemôže urobiť nič iné, lebo to zasľúbil, vidíte. Nespočívajte teraz na pocitoch. Odpočívajte na Jeho Slove, vidíte. Slovo tak povedalo.

„Ten, ktorý počuje Moje slová a verí v Toho, ktorý Ma poslal, má (prítomný čas) večný život a nepríde na súd, ale už prešiel zo smrti do života.“ Duch Svätý je prežitie, keď ste naplnení a plní moci pre službu. Ale vyznanie a prijatie Krista je mať vieru a urobiť svoje vyznanie a cítiť sa slobodný, že Boh vám odpustil vaše hriechy.

⁹⁷ A na základe Jeho Slova, On povedal, „Nikto ku Mne nemôže prísť, pokiaľ ho prv Môj Otec nepritiahne,“ vidíte. No, Boh vás prv pritiahol a, „Ten, ktorý ku Mne príde, toho nijako nevyženiem von,“ vidíte. Vy ste to prijali. To jediné, čo musíte... On zomrel za vás. Vaše hriechy boli odpustené pred tisíc deväťsto rokmi. Vy teraz prichádzate, aby ste prijali to, čo On pre vás urobil. A či veríte tomu, že On zomrel za vaše hriechy? Či Ho prijímate ako vašu náhradu – inými slovami, či Ho prijímate – ako On vzal vaše hriechy? Či budete radi a budete Mu ďakovať za to, že vzal vaše hriechy? Či veríte, že On to už urobil?

Potom len pozdvihnite svoje ruky a povedzte, „Verím, že On berie moje hriechy – berie moje hriechy.“ V poriadku.

⁹⁸ Teraz ste kandidátom na prijatie krstu Duchom Svätým. Ak ste neprijali kresťanský krst, niektorí z týchto mužov to môžu pre vás urobiť, aby ste prijali kresťanský krst.

Ale teraz, zatiaľ čo Peter hovoril tieto slová, predtým, ako boli pokrstení... zatiaľ čo Peter hovoril tieto slová, Duch Svätý na nich padol. Prečo? Všetci boli pod očakávaním. No, vy ste pod očakávaním. Vy chcete teraz niečo, čo vás zapečatí do kráľovstva Božieho, niečo, čo bude pre vás skutočné. Či by ste chceli... Či nechcete prijať Ducha Svätého, každý jeden z vás? Či to nechcete? Istotne, že áno. To je tá moc, ktorá vás drží, vidíte.

„Oni boli zhromaždení v hornej dvorane modliac sa v Jeho Mene, pokrstení Duchom Svätým a vtedy prišla moc do služby,“ vidíte.

⁹⁹ Ó, to je to, čo teraz chcete a môžete to v tejto chvíli mať. Je to v tejto chvíli pre vás.

No, bratia, prídte sem. Nech teraz každý položí ruky na týchto bratov a modlí sa, aby prijali Ducha Svätého. Prídte rovno sem, bratia, podťte sem.

No, nech teraz celé zhromaždenie zodvihne svoje ruky, každý jeden. Náš Nebeský Otc, v Mene Pána Ježiša Krista, naplň každé srdce tu s kstom Ducha Svätého. Prijmite Ducha Svätého. Prijmite Ducha Svätého. Títo ľudia tu, ktorí tu stoja a čakajú na prítomnosť moci Božej, aby prenikla do ich životov...

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v júni 2018.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí